Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EG**

av den 13 oktober 2003

om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG

(Text av betydelse för EES)

(EUT L 275, 25.10.2003, s. 32)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/101/EG av den 27 oktober 2004	L 338	18	13.11.2004
►**M2**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/101/EG av den 19 november 2008	L 8	3	13.1.2009
►**M3**	Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 219/2009 av den 11 mars 2009	L 87	109	31.3.2009
►**M4**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG av den 23 april 2009	L 140	63	5.6.2009

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EG

av den 13 oktober 2003

om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([3]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([4]), och

av följande skäl:

(1) Genom grönboken om handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen inleddes en debatt i hela Europa om huruvida det är lämpligt med ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom Europeiska unionen och hur detta skulle fungera. I meddelandet om det europeiska klimatförändringsprogrammet beaktas möjligheterna att införa gemenskapsstrategier och -åtgärder genom en process där alla berörda parter deltar, inbegripet ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (nedan kallat ”gemenskapens system”) på grundval av grönboken. I sina slutsatser av den 8 mars 2001 bekräftar rådet att det europeiska klimatförändringsprogrammet och den verksamhet som grundas på grönboken är av särskild vikt och betonar att det skyndsamt behöver vidtas konkreta åtgärder på gemenskapsnivå.

(2) I det sjätte miljöhandlingsprogrammet som fastställts genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002 ([5]) anges det att klimatförändring är en prioriterad fråga för åtgärder och att ett system för handel med utsläppsrätter som omfattar hela gemenskapen bör upprättas till 2005. I programmet anges det att gemenskapen har åtagit sig att minska sina utsläpp av växthusgaser med 8 % fram till 2008–2012 jämfört med 1990 års nivåer, och att världens växthusgasutsläpp på längre sikt måste minskas med ungefär 70 % jämfört med 1990 års nivåer.

(3) Ändamålet med Förenta nationernas konvention om klimatförändringar, som godkändes genom rådets beslut 94/69/EG av den 15 december 1993 om slutande av Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring ([6]), är att uppnå en stabilisering av koncentrationen av växthusgaser i atmosfären på en nivå som förhindrar farliga antropogena inverkningar på klimatsystemet.

(4) Kyotoprotokollet, som godkändes genom rådets beslut 2002/358/EG av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta

([1]) EGT C 75 E, 26.3.2002, s. 33.
([2]) EGT C 221, 17.9.2002, s. 27.
([3]) EGT C 192, 12.8.2002, s. 59.
([4]) Europaparlamentets yttrande av den 10 oktober 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT), rådets gemensamma ståndpunkt av den 18 mars 2003 (EUT C 125 E, 27.5.2003, s. 72), Europaparlamentets beslut av den 2 juli 2003 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 22 juli 2003.
([5]) EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.
([6]) EGT L 33, 7.2.1994, s. 11.

▼B

nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta ([1]), kommer, när det träder i kraft, att förplikta gemenskapen och dess medlemsstater att minska sina sammanlagda antropogena utsläpp av de växthusgaser som står upptagna i förteckningen i bilaga A till protokollet med 8 % jämfört med 1990 års nivåer under perioden 2008–2012.

(5) Gemenskapen och dess medlemsstater har enats om att gemensamt fullgöra sina åtaganden att minska de antropogena utsläppen av växthusgaser enligt Kyotoprotokollet, i enlighet med beslut 2002/358/EG. Detta direktivs syfte är att bidra till ett effektivare fullgörande av Europeiska gemenskapens och dess medlemsstaters åtaganden, genom en effektiv europeisk marknad för utsläppsrätter för växthusgaser, med minsta möjliga försvagning av ekonomisk utveckling och sysselsättning.

(6) Genom rådets beslut 93/389/EEG av den 24 juni 1993 om en övervakningsmekanism för utsläpp av koldioxid och andra växthusgaser i gemenskapen ([2]) inrättas en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser och utvärdering av de framsteg som gjorts för att uppfylla de åtaganden som är hänförliga till sådana utsläpp. Denna mekanism kommer att vara till hjälp för medlemsstaterna när de fastställer det sammanlagda antal utsläppsrätter som de kan fördela.

(7) Det krävs gemenskapsbestämmelser om medlemsstaternas fördelning av utsläppsrätter för att bevara den inre marknadens integritet och undvika snedvridning av konkurrensen.

(8) Medlemsstaterna bör ta hänsyn till industriprocessers potential till utsläppsminskningar när de fördelar utsläppsrätter.

(9) Medlemsstaterna får föreskriva att de endast utfärdar utsläppsrätter med giltighet under en femårsperiod som inleds 2008 till personer som innehaft utsläppsrätter som annullerats, motsvarande den minskning av utsläppen som dessa personer gjort på sitt nationella territorium under en treårsperiod som inleds 2005.

(10) Med början under den nämnda femårsperioden kommer överlåtelser av utsläppsrätter till en annan medlemsstat att medföra motsvarande justeringar av den tilldelade mängden enligt Kyotoprotokollet.

(11) Medlemsstaterna bör se till att verksamhetsutövare inom vissa bestämda verksamhetsområden innehar tillstånd för utsläpp av växthusgaser samt övervakar och rapporterar sina utsläpp av de växthusgaser som angivits för dessa verksamhetsområden.

(12) Medlemsstaterna bör föreskriva påföljder för överträdelser av detta direktiv och se till att dessa påföljder tillämpas. Påföljderna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(13) För att insyn skall garanteras, bör allmänheten ha tillgång till uppgifter om fördelningen av utsläppsrätter och resultaten av övervakningen av utsläppen, med förbehåll endast för de begränsningar som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation ([3]).

(14) Medlemsstaterna bör lämna in en rapport om genomförandet av detta direktiv, vilken bör sammanställas i enlighet med rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön ([4]).

([1]) EGT L 130, 15.5.2002, s. 1.
([2]) EGT L 167, 9.7.1993, s. 31. Beslutet ändrat genom beslut 1999/296/EG (EGT L 117, 5.5.1999, s. 35).
([3]) EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.
([4]) EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.

▼B

(15) Införande av ytterligare anläggningar i gemenskapens system bör överensstämma med detta direktiv, och får därför innebära att gemenskapssystemet utökas till att omfatta även andra växthusgaser än koldioxid, bland annat från aluminiumindustrin och kemisk industri.

(16) Detta direktiv bör inte hindra någon medlemsstat från att upprätthålla eller införa nationella system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser från andra verksamheter än sådana som anges i bilaga I eller ingår i gemenskapens system, eller från anläggningar som är tillfälligt undantagna från gemenskapens system.

(17) Medlemsstaterna får delta i internationell handel med utsläppsrätter i egenskap av parter i Kyotoprotokollet med andra parter som anges i bilaga B till protokollet.

(18) Att koppla gemenskapens system till system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i tredje länder kommer att öka kostnadseffektiviteten i fullgörandet av gemenskapens mål att minska utsläppen i enlighet med beslut 2002/358/EG om gemensamt fullgörande av åtaganden.

(19) Projektbaserade mekanismer, inklusive gemensamt genomförande och mekanismen för en ren utveckling, är viktiga för att målet att både minska de globala utsläppen av växthusgaser och öka kostnadseffektiviteten i gemenskapens system skall kunna uppnås. Utnyttjandet av mekanismerna bör i enlighet med relevanta bestämmelser i Kyotoprotokollet och Marrakechöverenskommelsen vara komplement till inhemska åtgärder. De inhemska åtgärderna kommer därför att utgöra en betydande del av ansträngningarna.

(20) Detta direktiv syftar till att uppmuntra till användning av mer energieffektiv teknik, bland annat kraftvärme, som ger mindre utsläpp per produktionsenhet, medan Europaparlamentets och rådets direktiv om främjande av kraftvärme på grundval av efterfrågan på nyttiggjord värme på den inre marknaden för energi kommer att specifikt främja kraftvärme.

(21) I rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ([1]) fastställs en allmän ram för förebyggande och begränsning av föroreningar, enligt vilken tillstånd för utsläpp av växthusgaser kan utfärdas. Direktiv 96/61/EG bör ändras, så att det säkerställs att inga gränsvärden sätts för direkta utsläpp av växthusgaser från anläggningar som omfattas av det här direktivet och så att medlemsstaterna kan välja att inte införa krav avseende energieffektivitet hos förbränningsenheter eller andra enheter som släpper ut koldioxid på platsen, utan att det påverkar andra krav i direktiv 96/61/EG.

(22) Detta direktiv är förenligt med Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar och med Kyotoprotokollet. Direktivet bör ses över mot bakgrund av utvecklingen på detta område och för att hänsyn skall kunna tas till erfarenheter i samband med genomförandet och till framsteg med övervakningen av växthusgasutsläpp.

(23) Handel med utsläppsrätter bör ingå i ett omfattande och samordnat paket av strategier och åtgärder som genomförs på medlemsstats- och gemenskapsnivå. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget, kan medlemsstaterna, för de verksamheter som omfattas av gemenskapens system, beakta följderna av att via regleringar, beskattning eller andra metoder eftersträva samma mål. Vid översynen av detta direktiv bör hänsyn tas till i vilken utsträckning dessa mål uppnåtts.

([1]) EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

▼B

(24) Skatteinstrumentet kan vara ett nationellt styrmedel för att begränsa utsläpp från anläggningar som är tillfälligt undantagna.

(25) Program och åtgärder bör genomföras på medlemsstats- och gemenskapsnivå inom alla sektorer av Europeiska unionens ekonomi, inte bara industri- och energisektorerna, så att en avsevärd minskning av utsläppen åstadkoms. Kommissionen bör i synnerhet utarbeta politik och åtgärder på gemenskapsnivå för att få transportsektorn att på ett omfattande sätt bidra till att gemenskapen och dess medlemsstater lyckas uppfylla sina skyldigheter enligt Kyotoprotokollet när det gäller klimatförändringar.

(26) Trots de marknadsbaserade mekanismernas mångsidiga potential, bör Europeiska unionens strategi för att minska klimatförändringarna bygga på en avvägning mellan gemenskapens system och andra slag av gemenskapsåtgärder, inhemska åtgärder och internationella åtgärder.

(27) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och principer som särskilt erkänns i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter.

(28) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([1]).

(29) Kriterierna 1, 5 och 7 i bilaga III kan inte ändras genom kommittéförfarandet. Ändringar för perioder efter 2012 bör endast göras genom medbeslutande.

(30) Eftersom målet att upprätta gemenskapens system inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det på grund av den planerade åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

▼M2

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

▼B

Artikel 1

Syfte

Genom detta direktiv införs ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen (nedan kallat ”gemenskapens system”), vilket syftar till att på ett kostnadseffektivt och ekonomiskt effektivt sätt minska utsläppen av växthusgaser.

▼M4

I detta direktiv föreskrivs också att minskningarna av växthusgasutsläppen ska ökas så att de bidrar till de minskningsnivåer som enligt vetenskapen anses nödvändiga för att undvika farliga klimatförändringar.

Detta direktiv innehåller även bestämmelser för bedömning och genomförande av ett striktare gemenskapsåtagande på mer än 20 %, som ska gälla efter det att gemenskapen ingått ett internationellt avtal om kli-

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼M4

matförändringar som leder till större minskningar av växthusgasutsläppen än de som krävs enligt artikel 9, i enlighet med det åtagande på 30 % som bekräftades av Europeiska rådet i mars 2007.

▼B

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på utsläpp från de verksamheter som anges i bilaga I och för de växthusgaser som anges i bilaga II.

2. Detta direktiv skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av kraven enligt direktiv 96/61/EG.

▼M2

3. Tillämpningen av detta direktiv på flygplatsen i Gibraltar ska inte anses påverka Konungariket Spaniens respektive Förenade kungarikets rättsliga ståndpunkter i tvisten om överhögheten över det territorium där flygplatsen är belägen.

▼B

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

a) *utsläppsrätt*: en rätt att släppa ut ett ton koldioxidekvivalenter under en fastställd period, giltig endast för uppfyllande av de krav som fastställs i detta direktiv och vilken kan överlåtas i enlighet med bestämmelserna i detta direktiv,

▼M2

b) *utsläpp*: utsläpp i atmosfären av växthusgaser från källor belägna inom en anläggning eller utsläpp från ett luftfartyg vid bedrivande av luftfartsverksamhet enligt bilaga I av sådana gaser som är närmare angivna med avseende på denna verksamhet,

▼M4

c) *växthusgaser*: de gaser som anges i bilaga II och andra gasformiga beståndsdelar i atmosfären, både naturliga och antropogena, som absorberar och återkastar infraröd strålning.

▼B

d) *tillstånd för utsläpp av växthusgaser*: ett tillstånd som utfärdas i enlighet med artiklarna 5 och 6,

e) *anläggning*: en fast, teknisk enhet där en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I bedrivs, liksom all annan därmed direkt förknippad verksamhet, som tekniskt sett är knuten till de verksamheter som bedrivs på platsen och som kan påverka utsläpp och föroreningar,

f) *verksamhetsutövare*: varje person som driver eller har ett bestämmande inflytande över en anläggning eller, där detta föreskrivs i nationell lagstiftning, den som har givits rätten att fatta avgörande ekonomiska beslut med avseende på anläggningens tekniska funktionssätt,

g) *person*: en fysisk eller juridisk person,

▼M4

h) ny deltagare:

— en anläggning vid vilken det bedrivs en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I och som har fått tillstånd för växthusgasutsläpp för första gången efter den 30 juni 2011,

▼M4

— en anläggning vid vilken det bedrivs en verksamhet som inbegrips i gemenskapssystemet enligt artikel 24.1 eller 24.2 för första gången, eller

— en anläggning vid vilken det bedrivs en eller flera av de verksamheter som anges i bilaga I eller en verksamhet som inbegrips i gemenskapssystemet enligt artikel 24.1 eller 24.2, och som har genomfört en betydande utvidgning efter den 30 juni 2011, med avseende på denna utvidgning,

▼B

i) *allmänheten*: en eller flera personer och, i enlighet med nationell lagstiftning eller praxis, sammanslutningar, organisationer eller grupper av personer,

j) *ton koldioxidekvivalenter*: ett ton koldioxid (CO_2) eller en mängd av någon annan växthusgas som anges i bilaga II och som har motsvarande potential för global uppvärmning,

▼M1

k) *bilaga I-part*: en part som ingår i förteckningen i bilaga I till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC) och som har ratificerat Kyotoprotokollet i enlighet med artikel 1.7 i Kyotoprotokollet,

l) *projektverksamhet*: projektverksamhet som godkänts av minst en bilaga I-part i enlighet med artikel 6 eller artikel 12 i Kyotoprotokollet och de beslut som antas i enlighet med UNFCCC eller Kyotoprotokollet,

m) *utsläppsminskningsenhet eller ERU (emission reduction unit)*: en räkneenhet som utfärdas i enlighet med artikel 6 i Kyotoprotokollet och de beslut som antas i enlighet med UNFCCC eller Kyotoprotokollet,

n) *certifierad utsläppsminskning eller CER (certified emission reduction)*: en räkneenhet som utfärdas i enlighet med artikel 12 i Kyotoprotokollet och de beslut som antas i enlighet med UNFCCC eller Kyotoprotokollet,

▼M2

o) *luftfartygsoperatör*: person som med ett luftfartyg bedriver luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I, eller, då denna person är okänd eller inte utpekas av ägaren till luftfartyget, luftfartygets ägare,

p) *operatör av kommersiella lufttransporter*: en operatör som mot ersättning tillhandahåller reguljär och icke-reguljär flygtrafik till allmänheten för transport av passagerare, gods eller post,

q) *administrerande medlemsstat*: medlemsstat som i enlighet med artikel 18a ansvarar för administrationen av gemenskapssystemet beträffande en luftfartygsoperatör,

r) *tillskrivna luftfartsutsläpp*: utsläpp från alla flygningar som utgör sådan luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I och som avgår från en flygplats på en medlemsstats territorium och sådana flygningar som ankommer till en sådan flygplats från ett tredjeland,

s) *historiska luftfartsutsläpp*: genomsnittliga årliga utsläpp under kalenderåren 2004, 2005 och 2006 från luftfartyg vid bedrivande av luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I,

▼M4

t) *förbränning*: varje oxidation av bränslen, oavsett hur den värme, el eller mekaniska energi som produceras genom denna process används, och all annan direkt därtill anknuten verksamhet, inbegripet rening av rökgaser,

u) *elproducent*: en anläggning som den 1 januari 2005 eller senare har producerat el för försäljning till tredje part och i vilken ingen verksamhet som anges i bilaga I bedrivs utom *förbränning av bränsle*.

▼M2

KAPITEL II

LUFTFART

Artikel 3a

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas på fördelning och utfärdande av utsläppsrätter för luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I.

Artikel 3b

Luftfartsverksamhet

Senast den 2 augusti 2009 ska kommissionen, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2, utarbeta riktlinjer för den närmare tolkningen av luftfartsverksamheten i bilaga I.

Artikel 3c

Totalt antal utsläppsrätter för luftfart

1. För perioden 1 januari 2012–31 december 2012 ska det totala antalet utsläppsrätter som ska tilldelas luftfartygsoperatörer motsvara 97 % av de historiska luftfartsutsläppen.

2. För den period som avses i ►M4 artikel 13.1 ◄ och som börjar den 1 januari 2013 och för varje period därefter, såvida inga ändringar görs till följd av den översyn som avses i artikel 30.4, ska det sammanlagda antalet utsläppsrätter som ska tilldelas luftfartygsoperatörer motsvara 95 % av de historiska luftfartsutsläppen multiplicerat med det antal år som perioden omfattar.

Denna procentandel får ses över som ett led i den allmänna översynen av detta direktiv.

3. Kommissionen ska se över det totala antalet utsläppsrätter som ska fördelas till luftfartygsoperatörer i enlighet med artikel 30.4.

4. Senast den 2 augusti 2009 ska kommissionen fastställa de historiska luftfartsutsläppen baserat på bästa tillgängliga uppgifter, inbegripet skattningar grundade på faktisk trafikinformation. Detta beslut ska beaktas i den kommitté som avses i artikel 23.1.

Artikel 3d

Metod för tilldelning av utsläppsrätter för luftfart genom auktion

1. För perioden som avses i artikel 3c.1 ska 15 % av utsläppsrätterna fördelas genom auktion.

2. Från den 1 januari 2013 ska 15 % av utsläppsrätterna fördelas genom auktion. Denna andel får höjas som ett led i den allmänna översynen av detta direktiv.

3. En förordning ska antas med närmare bestämmelser om medlemsstaternas fördelning genom auktionering av de utsläppsrätter som inte ska fördelas gratis enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel eller artikel 3f.8. Det antal utsläppsrätter som varje medlemsstat ska fördela genom auktionering under varje period ska vara proportionellt mot medlemsstatens andel av de totala tillskrivna luftfartsutsläppen för alla medlemsstater under det referensår vars uppgifter rapporterats enligt artikel 14.3 och kontrollerats enligt artikel 15. För den period som avses i artikel 3c.1 ska referensåret vara 2010, och för de efterföljande perioderna som avses i artikel 3c ska referensåret vara det kalenderår som löper ut 24 månader före starten av den period som auktionen avser.

▼M2

Ovannämnda förordning, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

4. Medlemsstaterna ska besluta om hur intäkterna från auktionering av utsläppsrätter ska användas. Dessa intäkter bör användas för att komma till rätta med klimatförändringar i EU och tredjeländer, bland annat för att minska utsläppen av växthusgaser, göra anpassningar till klimatförändringens följder i EU och tredjeländer, särskilt utvecklingsländer, finansiera forskning om och utveckling av mildrande åtgärder och anpassningsåtgärder, inte minst inom flygteknik och luftfart, minska utsläppen med hjälp av transporter med låga utsläppsnivåer, samt för att täcka kostnaderna för att administrera gemenskapssystemet. Auktionsintäkter bör också användas för finansiering av bidrag till den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi och för åtgärder mot avskogning.

Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om åtgärder som vidtagits enligt denna punkt.

5. Att en medlemsstat lämnar information till kommissionen enligt detta direktiv befriar den inte från underrättelseskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget.

Artikel 3e

Tilldelning och utfärdande av utsläppsrätter till luftfartygsoperatörer

1. För varje period som avses i artikel 3c får en luftfartygsoperatör ansöka om sådana utsläppsrätter som ska tilldelas gratis. Ansökan får göras genom att till den behöriga myndigheten i den administrerande medlemsstaten lämna in verifierade uppgifter om tonkilometer för sådan luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I och som luftfartygsoperatören bedrivit under övervakningsåret. I denna artikel avses med övervakningsår det kalenderår som löper ut 24 månader innan den period börjar som ansökan avser i enlighet med bilagorna IV och V, eller 2010 avseende den period som avses i artikel 3c.1. Alla ansökningar ska göras minst 21 månader innan den period inleds som ansökningarna avser, eller senast den 31 mars 2011 när det gäller den period som avses i artikel 3c.1.

2. Senast 18 månader före inledningen av den period som ansökan avser, eller senast den 30 juni 2011 när det gäller den period som avses i artikel 3c.1, ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in de ansökningar som avses i punkt 1.

3. Senast 15 månader före inledningen av respektive period som avses i artikel 3c.2, eller senast den 30 september 2011 när det gäller den period som avses i artikel 3c.1, ska kommissionen beräkna och anta ett beslut om följande:

a) Det totala antalet utsläppsrätter som ska tilldelas för den perioden i enlighet med artikel 3c.

b) Antalet utsläppsrätter som ska fördelas genom auktion under den perioden i enlighet med artikel 3d.

c) Antalet utsläppsrätter i den särskilda reserven för luftfartygsoperatörer under den perioden i enlighet med artikel 3f.1.

d) Antalet utsläppsrätter som ska tilldelas gratis under den perioden, genom att minska det beslutade totala antalet utsläppsrätter enligt led a med det antal utsläppsrätter som avses i leden b och c.

e) Det riktmärke som ska användas för att tilldela de kostnadsfria utsläppsrätterna till luftfartygsoperatörer vars ansökningar lämnats in till kommissionen i enlighet med punkt 2.

Det riktmärke som avses i led e, uttryckt i utsläppsrätter per tonkilometer, ska beräknas genom att dividera det antal utsläppsrätter som

▼M2

avses i led d med summan av antalet tonkilometer som angetts i de ansökningar som lämnats in till kommissionen i enlighet med punkt 2.

4. Senast tre månader efter kommissionens beslut enligt punkt 3 ska varje administrerande medlemsstat beräkna och offentliggöra följande uppgifter:

a) den totala tilldelningen av utsläppsrätter för perioden till varje luftfartygsoperatör vars ansökan har lämnats in till kommissionen i enlighet med punkt 2, vilken beräknas genom att uppgiften om tonkilometer i ansökningen till kommissionen multipliceras med det riktmärke som avses i punkt 3 e, och

b) den tilldelning av utsläppsrätter till varje luftfartygsoperatör för varje år som ska fastställas genom att dennes sammanlagda antal utsläppsrätter, som beräknats enligt punkt a, divideras med det antal år i perioden under vilket luftfartygsoperatören bedriver luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I.

5. Senast den 28 februari 2012 och därefter den 28 februari varje år, ska den behöriga myndigheten i den administrerande medlemsstaten till varje luftfartygsoperatör utfärda det antal utsläppsrätter som tilldelats luftfartygsoperatören för det året enligt denna artikel eller artikel 3f.

Artikel 3f

Särskild reserv för vissa luftfartygsoperatörer

1. Under varje period som avses i artikel 3c.2 ska 3 % av det sammanlagda antalet utsläppsrätter som ska tilldelas avsättas till en särskild reserv för luftfartygsoperatörer

a) som inleder luftfartsverksamhet enligt bilaga I efter det övervakningsår för vilket uppgifter om tonkilometer överlämnats enligt artikel 3e.1 för en period som avses i artikel 3c.2, eller

b) vars antal tonkilometer ökat med i genomsnitt mer än 18 % per år mellan det övervakningsår för vilket uppgifter om tonkilometer överlämnats enligt artikel 3e.1 för en period som avses i artikel 3c.2 och det andra kalenderåret under den perioden,

och vars verksamhet enligt led a, eller ökning av verksamhet enligt led b, inte helt eller delvis utgör en fortsättning på en luftfartsverksamhet som tidigare bedrivits av en annan luftfartygsoperatör.

2. En luftfartygsoperatör som är berättigad till tilldelning enligt punkt 1, kan ansöka om gratis tilldelning av utsläppsrätter ur den särskilda reserven genom en ansökan ställd till den behöriga myndigheten i sin administrerande medlemsstat. En ansökan ska göras senast den 30 juni under det tredje året av den period som avses i artikel 3c.2 som ansökan avser.

En luftfartygsoperatör som tilldelas utsläppsrätter enligt punkt 1 b får tilldelas högst 1 000 000 utsläppsrätter.

3. En ansökan enligt punkt 2 ska

a) innehålla verifierade uppgifter om tonkilometer enligt bilagorna IV och V för den luftfartsverksamhet enligt bilaga I som luftfartygsoperatören bedrivit under det andra kalenderåret av den period enligt artikel 3c.2 som ansökan avser,

b) styrka att villkoren för att vara berättigad till tilldelning enligt punkt 1 är uppfyllda, och

c) om det rör sig om luftfartygsoperatörer som omfattas av punkt 1 b, ange

   i) den procentuella ökningen i tonkilometer som genererats av denna luftfartygsoperatör mellan det övervakningsår för vilket uppgifter om tonkilometer lämnats in enligt artikel 3e.1 för en

▼M2

period som avses i artikel 3c.2, och det andra kalenderåret under den perioden,

ii) ökningen i tonkilometer, i absoluta tal, som genererats av denna luftfartygsoperatör mellan det övervakningsår för vilket uppgifter om tonkilometer lämnats in enligt artikel 3e.1 för en period som avses i artikel 3c.2 och det andra kalenderåret under den perioden, och

iii) ökningen i tonkilometer, i absoluta tal, som genererats av denna luftfartygsoperatör mellan det övervakningsår för vilket uppgifter om tonkilometer lämnats in enligt artikel 3e.1 för en period som avses i artikel 3c.2 och det andra kalenderåret under den perioden, som överstiger det procenttal som anges i punkt 1 b.

4. Senast sex månader efter sista dagen för ansökan enligt punkt 2 ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in ansökningar som inkommit enligt denna punkt.

5. Senast tolv månader efter sista dagen för ansökan enligt punkt 2 ska kommissionen besluta om det riktmärke som ska användas för tilldelning av gratis utsläppsrätter till luftfartygsoperatörer vars ansökningar lämnats in till kommissionen i enlighet med punkt 4.

Om inte annat följer av punkt 6 ska riktmärket vara lika med antalet utsläppsrätter i den särskilda reserven dividerat med summan av

a) uppgifter om tonkilometer för de luftfartygsoperatörer som omfattas av punkt 1 a som ingår i ansökningar som lämnats in till kommissionen i enlighet med punkterna 3 a och 4, och

b) ökningen i tonkilometer, i absoluta tal, som överstiger det procenttal som är angivet i punkt 1 b, för luftfartygsoperatörer som omfattas av punkt 1 b som ingår i ansökningar som lämnats in till kommissionen i enlighet med punkterna 3 c iii och 4.

6. Det riktmärke som avses i punkt 5 får inte leda till en årlig tilldelning per tonkilometer som överstiger den årliga tilldelningen per tonkilometer till luftfartygsoperatörer enligt artikel 3e.4.

7. Senast tre månader efter kommissionens beslut enligt punkt 5 ska varje administrerande medlemsstat beräkna och offentliggöra följande uppgifter:

a) tilldelningen av utsläppsrätter från den särskilda reserven till varje luftfartygsoperatör vars ansökan lämnats in till kommissionen i enlighet med punkt 4. Denna tilldelning ska beräknas genom att det riktmärke som avses i punkt 5 multipliceras med,

i) om det rör sig om en luftfartygsoperatör som omfattas av punkt 1 a, uppgifter om tonkilometer i den ansökan som lämnats in till kommissionen enligt punkterna 3 a och 4,

ii) om det rör sig om en luftfartygsoperatör som omfattas av punkt 1 b, ökningen i tonkilometer, i absoluta tal, som överstiger det procenttal som anges i punkt 1 b, som ingår i den ansökan som lämnats in till kommissionen enligt punkterna 3 c iii och 4, och

b) tilldelningen av utsläppsrätter till varje luftfartygsoperatör för varje år, som ska fastställas genom att operatörens tilldelning av utsläppsrätter enligt punkt a divideras med antalet hela kalenderår som återstår i den period som avses i artikel 3c.2 som tilldelningen avser.

8. Utsläppsrätter i den särskilda reserven som inte har tilldelats ska auktioneras ut av medlemsstaterna.

9. Kommissionen får fastställa närmare föreskrifter om hur den särskilda reserven i denna artikel ska fungera, inklusive bedömning av uppfyllande av villkoren för att vara tilldelningsberättigad enligt punkt 1. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta

▼M2

direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

Artikel 3g

Övervaknings- och rapporteringsplaner

Den administrerande medlemsstaten ska se till att varje luftfartygsoperatör till den behöriga myndigheten i den medlemsstaten lämnar in en övervakningsplan med åtgärder som ska vidtas för att övervaka och rapportera utsläpp och uppgifter om tonkilometer för inlämnande av en ansökan enligt artikel 3e, och att dessa planer godkänts av den behöriga myndigheten i enlighet med ►M4 den förordning som avses i artikel 14 ◄.

KAPITEL III

STATIONÄRA ANLÄGGNINGAR

Artikel 3h

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel ska tillämpas på tillstånd för utsläpp av växthusgaser samt på fördelning och utfärdande av utsläppsrätter för verksamhet som anges i bilaga I och som inte utgör luftfartsverksamhet.

▼M4

Artikel 4

Tillstånd för växthusgasutsläpp

Medlemsstaterna ska från och med den 1 januari 2005 se till att inga anläggningar bedriver sådan verksamhet som anges i bilaga I och som resulterar i utsläpp som angetts för den verksamheten, såvida inte verksamhetsutövaren har ett tillstånd som utfärdats av en behörig myndighet i enlighet med artiklarna 5 och 6 eller anläggningen är undantagen från gemenskapssystemet enligt artikel 27. Detta ska även gälla anläggningar som har inkluderats i enlighet med artikel 24.

▼B

Artikel 5

Ansökningar om tillstånd för utsläpp av växthusgaser

En ansökan om tillstånd för utsläpp av växthusgaser som lämnas till den behöriga myndigheten skall innehålla uppgifter om följande:

a) Anläggningen och de verksamheter som bedrivs, inklusive den teknik som används.

b) Råvaror och insatsvaror vars användning sannolikt kommer att ge upphov till utsläpp av de gaser som anges i bilaga I.

c) Anläggningens utsläppskällor av de gaser som anges i bilaga I.

▼M4

d) Planerade åtgärder för att övervaka och rapportera utsläpp i enlighet med den förordning som avses i artikel 14.

▼B

Ansökan skall dessutom innehålla en icke-teknisk sammanfattning av de uppgifter som avses i första stycket.

▼B

Artikel 6

Villkor och innehåll för tillståndet för utsläpp av växthusgaser

1. Den behöriga myndigheten skall utfärda tillstånd för utsläpp av växthusgaser från hela eller en del av en anläggning, om den finner att verksamhetsutövaren är i stånd att övervaka och rapportera utsläppen.

Ett tillstånd för utsläpp av växthusgaser får omfatta en eller flera anläggningar på samma plats, vilka drivs av samma verksamhetsutövare.

▼M4

Den behöriga myndigheten ska minst vart femte år se över tillståndet för växthusgasutsläpp och göra de ändringar som är nödvändiga.

▼B

2. Tillstånd för utsläpp av växthusgaser skall innehålla följande:

a) Verksamhetsutövarens namn och adress.

b) En redogörelse för anläggningens verksamheter och utsläpp.

▼M4

c) En övervakningsplan som uppfyller kraven enligt den förordning som avses i artikel 14. Medlemsstaterna får låta verksamhetsutövare uppdatera sina övervakningsplaner utan att tillståndet ändras. Verksamhetsutövarna ska lämna in alla uppdaterade övervakningsplaner till den behöriga myndigheten för godkännande

▼B

d) Rapporteringskrav.

▼M2

e) Skyldighet att överlämna utsläppsrätter, med undantag för utsläppsrätter som utfärdats enligt kapitel II, motsvarande de sammanlagda utsläppen från anläggningen under varje kalenderår, efter kontroll i enlighet med artikel 15, inom fyra månader efter det ifrågavarande kalenderårets slut.

▼M4

Artikel 7

Förändringar av anläggningarna

Verksamhetsutövaren ska informera den behöriga myndigheten om alla planerade förändringar av anläggningens art eller funktion, om utvidgningar av anläggningen eller om betydande kapacitetsminskningar, vilka kan innebära att tillstånden för växthusgasutsläpp måste förnyas. När det är lämpligt ska den behöriga myndigheten förnya tillstånden. Om en ny verksamhetsutövare tar över driften av en anläggning ska den behöriga myndigheten förnya tillståndet och ange den nya verksamhetsutövarens namn och adress.

▼B

Artikel 8

Samordning med direktiv 96/61/EG

För anläggningar där det bedrivs sådan verksamhet som anges i bilaga I till direktiv 96/61/EG skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att villkoren och förfarandena för utfärdande av tillstånd för utsläpp av växthusgaser samordnas med de villkor och förfaranden som gäller för tillstånd enligt det direktivet. Kraven i artiklarna 5, 6 och 7 i detta direktiv får integreras med de förfaranden som anges i direktiv 96/61/EG.

▼M4

Artikel 9

Sammanlagd kvantitet utsläppsrätter i gemenskapen

Den sammanlagda kvantitet utsläppsrätter för gemenskapen som utfärdas varje år med början 2013, ska minska linjärt med början i mitten av perioden 2008–2012. Kvantiteten ska minska med en linjär faktor på 1,74 % jämfört med den genomsnittliga totala årliga kvantitet utsläppsrätter som utfärdas av medlemsstaterna i enlighet med kommissionens beslut om de nationella tilldelningsplanerna för perioden 2008–2012.

Senast den 30 juni 2010 ska kommissionen offentliggöra den absoluta sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter för 2013 för hela gemenskapen, baserad på den totala kvantitet utsläppsrätter som har utfärdats eller ska utfärdas av medlemsstaterna i enlighet med kommissionens beslut om de nationella tilldelningsplanerna för perioden 2008–2012.

Kommissionen ska se över den linjära faktorn och vid behov lägga fram ett förslag för Europaparlamentet och för rådet från och med 2020, så att ett beslut kan tas senast 2025.

Artikel 9a

Justering av den sammanlagda kvantiteten utsläppsrätter i gemenskapen

1. För anläggningar som inkluderades i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012 i enlighet med artikel 24.1, ska den kvantitet utsläppsrätter som utfärdas från och med den 1 januari 2013 justeras så att den återspeglar den genomsnittliga årliga kvantiteten utsläppsrätter som utfärdades för dessa anläggningar under den period de inkluderades, justerad med den linjära faktor som avses i artikel 9.

2. När det gäller anläggningar som bedriver någon av verksamheterna i bilaga I och som inkluderas i gemenskapssystemet från och med 2013 ska medlemsstaterna se till att anläggningarnas verksamhetsutövare lämnar in vederbörligen styrkta och av tredje part verifierade utsläppsdata till den berörda behöriga myndigheten så att dessa kan beaktas med avseende på justeringen av den kvantitet utsläppsrätter som ska utfärdas i gemenskapen.

Alla sådana data ska senast den 30 april 2010 lämnas in till den berörda behöriga myndigheten i enlighet med bestämmelser som antagits enligt artikel 14.1.

Om inlämnade data är vederbörligen styrkta ska den behöriga myndigheten meddela kommissionen detta senast den 30 juni 2010, och den kvantitet utsläppsrätter som ska utfärdas, justerad med den linjära faktor som avses i artikel 9, ska justeras i enlighet med detta. För anläggningar som släpper ut andra växthusgaser än CO_2 får den behöriga myndigheten ange en lägre utsläppskvantitet beroende på potentialen att minska utsläppen från dessa anläggningar.

3. Kommissionen ska senast den 30 september 2010 offentliggöra de justerade kvantiteter som avses i punkterna 1 och 2.

4. För anläggningar som är undantagna från gemenskapssystemet i enlighet med artikel 27 ska den sammanlagda kvantitet utsläppsrätter som utfärdas i gemenskapen från och med den 1 januari 2013 justeras nedåt så att den återspeglar genomsnittet för de årliga verifierade utsläppen från de anläggningarna under perioden 2008–2010, justerat med den linjära faktor som avses i artikel 9.

Artikel 10

Auktionering av utsläppsrätter

1. Från och med 2013 ska medlemsstaterna auktionera ut alla utsläppsrätter som inte tilldelas gratis i enlighet med artiklarna 10a och 10c. Senast den 31 december 2010 ska kommissionen fastställa

▼M4

och offentliggöra den uppskattade kvantitet utsläppsrätter som ska auktioneras ut.

2. Den totala kvantitet utsläppsrätter som ska auktioneras ut av varje medlemsstat ska fördelas enligt följande:

a) 88 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan medlemsstaterna i andelar som exakt överensstämmer med den berörda medlemsstatens andel verifierade utsläpp inom ramen för gemenskapssystemet, för 2005 eller det genomsnittliga medelvärdet för perioden 2005–2007, beroende på vilket som är störst.

b) 10 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan vissa medlemsstater av solidaritetsskäl och för att främja tillväxten inom gemenskapen, vilket innebär en ökning av den mängd utsläppsrätter som dessa medlemsstater auktionerar ut enligt punkt a med de procentsatser som anges i bilaga IIa, och

c) 2 % av den totala kvantiteten utsläppsrätter för auktionering ska fördelas mellan de medlemsstater vars växthusgasutsläpp under 2005 underskred med minst 20 % deras utsläpp för det basår som gäller för dem enligt Kyotoprotokollet. Fördelningen av denna procentsats bland de berörda medlemsstaterna anges i bilaga IIb.

För medlemsstater som inte deltog i gemenskapssystemet under 2005 ska, vid tillämpning av led a, deras andel beräknas på grundval av deras verifierade utsläpp inom ramen för gemenskapssystemet under 2007.

Om nödvändigt ska de procentsatser som avses i led b och c anpassas proportionellt i syfte att säkerställa att fördelningen blir 10 % respektive 2 %.

3. Medlemsstaterna ska besluta om hur inkomsterna från auktionering av utsläppsrätter ska användas. Minst 50 % av inkomsterna från auktioneringen av utsläppsrätter enligt punkt 2, inklusive alla däri ingående inkomster från auktionering enligt punkt 2 b och c, eller ett ekonomiskt värde motsvarande dessa inkomster, bör användas för ett eller flera av följande syften:

a) Att minska växthusgasutsläppen, bland annat genom bidrag till den globala fonden för energieffektivitet och förnybar energi och till den anpassningsfond som nu tagits i drift genom beslut vid Poznankonferensen om klimatförändringarna (COP 14 och COP/MOP 4), att underlätta anpassning till klimatförändringarnas verkningar och att finansiera forskning och utveckling och demonstrationsprojekt för minskade utsläpp och anpassning till klimatförändringarna, inklusive deltagande i initiativ inom ramen för den strategiska EU-planen för energiteknik och de europeiska teknikplattformarna.

b) Att utveckla förnybar energi så att gemenskapen kan uppfylla sitt åtagande att utnyttja 20 % förnybar energi 2020, att utveckla annan teknik som bidrar till omställningen till en säker och hållbar koldioxidsnål ekonomi och att bidra till att öka energieffektiviteten med 20 % till 2020.

c) Att vidta åtgärder för att förhindra avskogning och öka ny- och återbeskogning i utvecklingsländer som har ratificerat det internationella avtalet om klimatförändringar, och att överföra teknik och underlätta anpassningen till klimatförändringarnas negativa effekter i dessa länder.

d) Att vidta åtgärder för koldioxidbindning i skogar i gemenskapen.

e) Att vidta åtgärder för miljösäker avskiljning och geologisk lagring av CO_2, särskilt från kraftverk som försörjs av fasta fossila bränslen och från en rad industrisektorer och delsektorer, även i tredjeland.

f) Att främja en övergång till utsläppssnåla och kollektiva transportsätt.

g) Att finansiera forskning och utveckling i fråga om energieffektivitet och ren teknik i de sektorer som omfattas av detta direktiv.

▼M4

h) Att vidta åtgärder för att förbättra energieffektivitet och isolering eller för att ge ekonomiskt stöd i syfte att hantera sociala aspekter som berör hushåll som består av låg- eller medelinkomsttagare.

i) Att täcka administrativa kostnader för förvaltningen av gemenskapssystemet.

Medlemsstaterna ska anses ha uppfyllt skyldigheterna i denna punkt om de har inrättat och genomför skattemässiga eller ekonomiska stödåtgärder, särskilt i utvecklingsländer, eller en nationell regleringspolitik som innebär ekonomiskt stöd, som inrättats i de syften som anges i det första stycket och som har ett värde motsvarande minst 50 % av inkomsterna från auktioneringen av utsläppsrätter enligt punkt 2, inklusive alla inkomster från auktionering enligt punkt 2 b och c.

Medlemsstaterna ska informera kommissionen om hur inkomsterna används och om de åtgärder som vidtagits i enlighet med denna punkt i sina rapporter enligt beslut nr 280/2004/EG.

4. Senast den 30 juni 2010 ska kommissionen anta en förordning om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionsförfarandet i syfte att se till att det sker på ett transparent, tydligt, harmoniserat och icke-diskriminerande sätt. Förfarandet ska vara förutsägbart, framför allt vad gäller auktionernas tidsschema och ordningsföljd samt de beräknade volymer utsläppsrätter som ska göras tillgängliga.

Auktionerna ska utformas så att

a) verksamhetsutövarna, särskilt små och medelstora företag som täcks av gemenskapssystemet, har fullt och rättvist tillträde,

b) alla deltagare har tillgång till samma information samtidigt och inga deltagare kan undergräva auktionsförfarandet,

c) organisationen och deltagandet sker på ett kostnadseffektivt sätt och otillbörliga administrativa kostnader undviks, och

d) även de som släpper ut små mängder får tillgång till utsläppsrätter.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

Medlemsstaterna ska rapportera om huruvida reglerna för auktioneringen följts för varje auktion, särskilt beträffande rättvist och transparent tillträde, insyn, prisbildning och tekniska och driftsmässiga aspekter. Rapporterna ska lämnas in senast en månad efter det att auktionen ägt rum och ska publiceras på kommissionens webbplats.

5. Kommissionen ska övervaka att den europeiska koldioxidmarknaden fungerar väl. Kommissionen ska varje år lämna in en rapport till Europaparlamentet och till rådet om koldioxidmarknadens funktion, inklusive genomförandet av auktionerna, likviditeten och de volymer som sålts. Medlemsstaterna ska vid behov se till att all relevant information lämnas in till kommissionen åtminstone två månader innan kommissionen antar rapporten.

Artikel 10a

Gemenskapstäckande övergångsbestämmelser för gratis tilldelning

1. Senast den 31 december 2010 ska kommissionen anta gemenskapstäckande och fullt harmoniserade genomförandebestämmelser för tilldelning av utsläppsrätter enligt punkterna 4, 5, 7 och 12, inklusive eventuella bestämmelser som krävs för en harmoniserad tillämpning av punkt 19.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

▼M4

Genom de åtgärder som avses i första stycket ska det i möjligaste mån fastställas gemenskapstäckande förhandsriktmärken för att garantera att tilldelningen sker på ett sätt som ger incitament till minskade växthusgasutsläpp och energieffektiv teknik genom att beakta de mest effektiva teknikerna, ersättningsmöjligheter, alternativa produktionsprocesser, högeffektiv kraftvärme, effektiv energiåtervinning från rökgaser, användande av biomassa samt avskiljning och lagring av CO_2, om sådana möjligheter finns, och åtgärderna ska inte ge incitament till att öka utsläppen. Gratis tilldelning ska inte förekomma för någon typ av elproduktion, utom i de fall som omfattas av artikel 10c och för el som produceras från rökgaser.

För varje sektor och delsektor ska riktmärket i princip beräknas för produkter snarare än för insatsvaror för att maximera minskningarna av växthusgasutsläppen och energieffektiviseringarna i hela produktionsprocessen i den berörda sektorn eller delsektorn.

När kommissionen fastställer principerna för förhandsriktmärken i enskilda sektorer och delsektorer ska den samråda med berörda parter, inklusive berörda sektorer och delsektorer.

Efter det att gemenskapen godkänt ett internationellt avtal om klimatförändringar som leder till obligatoriska minskningar av växthusgasutsläppen som är jämförbara med gemenskapens minskningar ska kommissionen se över dessa åtgärder i syfte att se till att gratis tilldelning endast sker om den är fullt berättigad mot bakgrund av nämnda avtal.

2. Vid fastställandet av principerna för hur förhandsriktmärkena ska sättas i enskilda sektorer eller delsektorer ska utgångspunkten vara genomsnittsprestandan för de 10 % som utgör de mest effektiva anläggningarna i en sektor eller en delsektor i gemenskapen under åren 2007–2008. Kommissionen ska samråda med berörda parter, inklusive berörda sektorer och delsektorer.

Förordningarna enligt artiklarna 14 och 15 ska innehålla harmoniserade bestämmelser om övervakning, rapportering och verifiering av produktionsrelaterade växthusgasutsläpp i syfte att fastställa förhandsriktmärkena.

3. Om inte annat följer av punkterna 4 och 8, och trots vad som sägs i artikel 10c, ska ingen fri tilldelning ges till elproducenter, avskiljningsanläggningar, transportledningar eller till lagringsplatser för koldioxid.

4. Gratis tilldelning ska ges för fjärrvärme och högeffektiv kraftvärme enligt definitionen i direktiv 2004/8/EG, förutsatt att det finns en ekonomiskt motiverad efterfrågan, med avseende på produktionen av värme eller kyla. Varje år efter 2013 ska den totala tilldelningen av utsläppsrätter för värmeproduktion till sådana anläggningar justeras enligt den linjära faktor som avses i artikel 9.

5. Det högsta årliga antalet utsläppsrätter som ligger till grund för beräkningen av tilldelningen till anläggningar som inte omfattas av punkt 3 och som inte är nya deltagare får inte överstiga summan av

a) den årliga totala kvantiteten i hela gemenskapen, enligt artikel 9, multiplicerad med andelen utsläpp från anläggningar som inte omfattas av punkt 3 av de totala genomsnittliga verifierade utsläppen under perioden 2005–2007 från anläggningar som omfattas av gemenskapssystemet under perioden 2008–2012, och

b) genomsnittet av de sammanlagda årliga verifierade utsläppen under perioden 2005–2007 från anläggningar som endast deltagit i gemenskapssystemet från och med 2013 och som inte omfattas av punkt 3, justerat enligt den linjära faktor som avses i artikel 9.

Vid behov ska en enhetlig, sektorsövergripande korrigeringsfaktor tillämpas.

6. Medlemsstaterna får även införa ekonomiska åtgärder till förmån för sektorer eller delsektorer som konstaterats löpa avsevärd risk för koldioxidläckage till följd av att kostnaderna för växthusgasutsläppen

▼M4

förs vidare till elpriset, i syfte att kompensera dem för dessa kostnader, om dessa ekonomiska åtgärder överensstämmer med gällande och kommande bestämmelser för statligt stöd på området.

Dessa åtgärder ska baseras på förhandsriktmärken för indirekta koldioxidutsläpp per produktionsenhet. Förhandsriktmärkena ska i en viss sektor eller delsektor beräknas som produkten av elkonsumtionen per produktionsenhet, motsvarande den mest effektiva tillgängliga tekniken, och koldioxidutsläppen från den relevanta europeiska elproduktionsmixen.

7. Av den mängd utsläppsrätter för hela gemenskapen som under perioden 2013–2020 fastställs i enlighet med artiklarna 9 och 9a ska fem procent avsättas för nya deltagare, vilket är den högsta andel som kan tilldelas nya deltagare i enlighet med de bestämmelser som antagits med tillämpning av punkt 1 i denna artikel. Utsläppsrätter i denna gemenskapsreserv som varken tilldelas nya deltagare eller används i enlighet med punkt 8, 9 eller 10 i denna artikel under perioden 2013–2020 ska auktioneras ut av medlemsstaterna, varvid hänsyn ska tas till i vilken omfattning anläggningarna i medlemsstaterna har utnyttjat denna reserv, i enlighet med artikel 10.2 och, för närmare villkor och tidsschema, artikel 10.4 samt de relevanta genomförandebestämmelserna.

Tilldelningen ska justeras enligt den linjära faktor som avses i artikel 9.

Elproduktion från nya deltagare ska inte omfattas av gratis tilldelning.

Senast den 31 december 2010 ska kommissionen anta harmoniserade bestämmelser för tillämpningen av definitionen av *ny deltagare*, särskilt i samband med definitionen av *betydande utvidgning*.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

8. Upp till 300 miljoner utsläppsrätter i reserven för nya deltagare ska fram till den 31 december 2015 hållas tillgängliga för att stimulera uppförandet och driften av upp till 12 kommersiella demonstrationsprojekt som syftar till miljösäker avskiljning och geologisk lagring (CCS) av CO_2, samt demonstrationsprojekt för innovativa tekniker för förnybar energi, på unionens territorium.

Utsläppsrätterna ska göras tillgängliga för stöd till demonstrationsprojekt som bidrar till utveckling på geografiskt spridda platser av en bred uppsättning innovativa tekniker för CCS och för förnybar energi som ännu inte är kommersiellt bärkraftiga. Tilldelningen av dessa ska vara beroende av den verifierade mängd koldioxidutsläpp som kunnat undvikas.

Projekten ska väljas på grundval av objektiva och transparenta kriterier som inbegriper krav på kunskapsutbyte. Dessa kriterier och åtgärderna ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3 och ska göras tillgängliga för allmänheten.

Utsläppsrätter ska avdelas för projekt som uppfyller kriterierna i det tredje stycket. Stödet till dessa projekt ska ges via medlemsstaterna och ska komplettera en betydande samfinansiering från verksamhetsutövaren vid anläggningen. Projekten kan även samfinansieras av berörda medlemsstater och via andra instrument. Inget projekt ska få mer stöd via det system som avses i denna punkt än 15 % av det totala antalet utsläppsrätter som är tillgängliga för detta ändamål. Dessa utsläppsrätter ska beaktas enligt punkt 7.

9. Litauen – som enligt artikel 1 i det till 2003 års anslutningsakt fogade protokollet nr 4 om kärnkraftverket Ignalina i Litauen har åtagit sig att stänga enhet 2 vid kärnkraftverket Ignalina senast den 31 december 2009 – får begära utsläppsrätter från reserven för nya deltagare för auktionering i enlighet med den förordning som avses i artikel 10.4, under förutsättning att Litauens totala verifierade utsläpp enligt gemens-

▼M4

kapssystemet för perioden 2013–2015 överstiger de sammantagna utsläppsrätter som anläggningar i Litauen tilldelats gratis för utsläpp i samband med elproduktion under denna period och tre åttondelar av de utsläppsrätter för perioden 2013–2020 som ska auktioneras ut av Litauen. Det maximala antalet sådana utsläppsrätter ska motsvara de extra utsläppen under denna period, under förutsättning att dessa består i utsläppsökningar i samband med elproduktion minus den eventuella del av tilldelningarna i den medlemsstaten under perioden 2008–2012 som överstiger de verifierade utsläppen, inom gemenskapssystemet, i Litauen under denna period. Dessa utsläppsrätter ska beaktas enligt punkt 7.

10. Varje medlemsstat som har ett elnät i vilket Litauen ingår och som under 2007 importerade mer än 15 % av den inhemska elförbrukningen från Litauen för medlemsstatens egen förbrukning, och i vilken utsläppen har ökat som följd av investeringar i ny elproduktion, får i tillämpliga delar tillämpa punkt 9 enligt de villkor som anges i den punkten.

11. Om inte annat följer av artikel 10b ska antalet utsläppsrätter som under 2013 tilldelas gratis enligt punkterna 4–7 i denna artikel uppgå till 80 % av den kvantitet som fastställs i enlighet med de åtgärder som avses i punkt 1. Därefter ska gratis tilldelning minska med samma antal utsläppsrätter varje år för att uppgå till 30 % år 2020, med målsättningen att 2027 ha avskaffat all gratis tilldelning.

12. Om inte annat följer av artikel 10b ska anläggningar inom sektorer eller delsektorer där det föreligger betydande risk för koldioxidläckage från och med 2013 och varje påföljande år till 2020 tilldelas gratis utsläppsrätter i enlighet med punkt 1 på 100 % av den kvantitet som fastställs i enlighet med åtgärderna som avses i punkt 1.

13. Senast den 31 december 2009 och vart femte år därefter ska kommissionen, efter överläggningar i Europeiska rådet, fastställa en förteckning över de sektorer eller delsektorer som avses i punkt 12 på grundval av kriterierna i punkterna 14–17.

Varje år får kommissionen, på eget initiativ eller på en medlemsstats begäran, lägga till en sektor eller delsektor till den förteckning som avses i första stycket, om det i en utredande rapport kan påvisas att sektorn eller delsektorn uppfyller kriterierna i punkterna 14–17 till följd av en förändring som avsevärt påverkar verksamheten i sektorn eller delsektorn.

Vid tillämpningen av denna artikel ska kommissionen samråda med medlemsstaterna, berörda sektorer och delsektorer samt andra berörda parter.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

14. För att fastställa sektorerna och delsektorerna enligt punkt 12 ska kommissionen på gemenskapsnivå bedöma i vilken utsträckning det är möjligt för den berörda sektorn eller delsektorn, på relevant indelningsnivå, att till priserna för produkter överföra de direkta kostnaderna för de utsläppsrätter som behövs och de indirekta kostnaderna från höjda elpriser till följd av genomförandet av detta direktiv, utan att förlora väsentliga marknadsandelar till mindre koldioxideffektiva anläggningar utanför gemenskapen. Dessa bedömningar ska baseras på ett genomsnittlig koldioxidpris enligt kommissionens konsekvensanalys som åtföljer paketet med tillämpningsåtgärder avseende EU:s mål om klimatförändring och förnybar energi för 2020 och, om sådana uppgifter finns tillgängliga, på uppgifter om handel, produktion och förädlingsvärde från de tre senaste åren för varje sektor eller delsektor.

▼M4

15. En sektor eller en delsektor ska anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage om

a) summan av de direkta och indirekta merkostnaderna till följd av genomförandet av detta direktiv skulle leda till en väsentlig ökning av produktionskostnaderna, beräknade som en andel av bruttoförädlingsvärdet, på minst 5 %, och

b) handelsintensiteten med tredjeländer, definierad som förhållandet mellan det totala värdet av exporten till tredjeländer plus värdet av importen från tredjeländer och gemenskapens totala marknadsstorlek (årlig omsättning plus total import från tredjeländer), är större än 10 %.

16. Trots vad som sägs i punkt 15 ska en sektor eller en delsektor anses löpa avsevärd risk för koldioxidläckage

a) om summan av de direkta och indirekta merkostnaderna till följd av genomförandet av detta direktiv skulle leda till en särskilt stor höjning av produktionskostnaderna, beräknade som en andel av bruttoförädlingsvärdet, på minst 30 %, eller

b) om handelsintensiteten med tredjeländer, definierad som förhållandet mellan det totala värdet av exporten till tredjeländer plus värdet av importen från tredjeländer och gemenskapens totala marknadsstorlek (årlig omsättning plus total import från tredjeländer), är större än 30 %.

17. Den förteckning som avses i punkt 13 får kompletteras efter genomförandet av en kvalitativ bedömning där följande kriterier ska beaktas, om relevanta uppgifter finns tillgängliga:

a) I vilken utsträckning det är möjligt för enskilda anläggningar inom den berörda sektorn eller delsektorn att minska utsläppsnivåerna eller elkonsumtionen – med beaktande av eventuellt ökade produktionskostnader som den tillhörande investeringen medför – till exempel på grundval av den mest effektiva tekniken.

b) Aktuella och förväntade marknadsförhållanden, inbegripet när marknadsexponeringen eller ökningen på de direkta eller indirekta kostnaderna närmar sig ett av de gränsvärden som anges i punkt 16.

c) Vinstmarginal som en potentiell indikator för beslut om långsiktiga investeringar eller utlokalisering.

18. Den förteckning som avses i punkt 13 ska, om relevanta uppgifter finns tillgängliga, fastställas med beaktande av följande:

a) I vilken utsträckning tredjeländer, som står för en avgörande del av den globala produktionen av produkter i sektorer eller delsektorer som anses löpa risk för koldioxidläckage, klart förbinder sig att minska växthusgasutsläppen i berörda sektorer eller delsektorer i en omfattning som är jämförbar med gemenskapens och inom samma tidsram,

b) och i vilken utsträckning anläggningarnas koldioxideffektivitet i dessa länder är jämförbar med den i gemenskapen.

19. Gratis tilldelning av utsläppsrätter ska inte ske till anläggningar som har upphört med sin verksamhet, såvida inte verksamhetsutövaren för den behöriga myndigheten visar att denna anläggning kommer att återuppta produktionen inom en specificerad och rimlig tid. Anläggningar vars tillstånd för växthusgasutsläpp har löpt ut eller upphävts och anläggningar för vilka det är tekniskt omöjligt att bedriva eller återuppta verksamhet ska anses ha upphört med verksamheten.

20. Kommissionen ska i de bestämmelser som antas med stöd av punkt 1 även inbegripa åtgärder för att definiera anläggningar vars verksamhet delvis har upphört eller vars kapacitet har minskat avsevärt och åtgärder för att, vid behov, i motsvarande grad anpassa antalet utsläppsrätter som ska tilldelas dem gratis.

▼M4

Artikel 10b

Åtgärder för att stödja vissa energiintensiva industrier i händelse av koldioxidläckage

1. Senast den 30 juni 2010 ska kommissionen, mot bakgrund av utgången av de internationella förhandlingarna och den utsträckning i vilken dessa leder till globala minskningar av växthusgasutsläpp samt efter att ha samrått med alla berörda arbetsmarknadsparter, lägga fram en analytisk rapport för Europaparlamentet och rådet med en utvärdering av situationen rörande energiintensiva sektorer och delsektorer som har fastställts vara utsatta för betydande risker för koldioxidläckage. Rapporten ska åtföljas av lämpliga förslag rörande t.ex. följande:

a) Justering av andelen gratis utsläppsrätter som tas emot av dessa sektorer eller delsektorer i enlighet med artikel 10a.

b) Upptagande i gemenskapssystemet av importörer av produkter som produceras av de sektorer eller delsektorer som fastställs i enlighet med artikel 10a.

c) Bedömning av konsekvenserna av koldioxidläckage för medlemsstaternas energitrygghet, särskilt där elförbindelserna med resten av EU är otillräckliga och där det finns elförbindelser med tredjeländer, samt lämpliga åtgärder i detta avseende.

Eventuella bindande sektorsanknutna avtal som leder till globala minskningar av växthusgasutsläpp av den storleksordning som krävs för att på ett effektivt sätt hantera klimatförändringarna och som är möjliga att övervaka och verifiera samt omfattas av obligatoriska tillsynsarrangemang ska också beaktas vid övervägandet av lämpliga åtgärder.

2. Senast den 31 mars 2011 ska kommissionen bedöma huruvida de beslut som fattats om den andel gratis utsläppsrätter som tas emot av sektorer eller delsektorer i enlighet med punkt 1, inbegripet följderna av att fastställa förhandsriktmärken i enlighet med artikel 10a.2, kan förväntas påverka antalet utsläppsrätter som ska auktioneras ut av medlemsstaterna i enlighet med artikel 10.2 b på ett påtagligt sätt, jämfört med ett scenario med full auktionering för alla sektorer år 2020. Kommissionen ska i förekommande fall lägga fram lämpliga förslag för Europaparlamentet och rådet, med hänsyn tagen till de eventuella fördelningseffekterna av dessa förslag.

Artikel 10c

Möjlighet till gratis tilldelning för moderniseringen av elproduktionen under en övergångsperiod

1. Med avvikelse från artikel 10a.1–5 får medlemsstaterna under en övergångsperiod ge gratis tilldelning till anläggningar för elproduktion som är i drift den 31 december 2008 eller till anläggningar för elproduktion för vilka investeringsförfarandet rent fysiskt inletts senast detta datum förutsatt att något av följande kriterier är uppfyllt:

a) 2007 var det nationella elnätet varken direkt eller indirekt kopplat till det sammanlänkade nätsystem som drivs av Ucte (Union for the Coordination of the Transmission of Electricity).

b) 2007 var det nationella elnätet direkt eller indirekt kopplat till Uctes nät genom en enda ledning med en kapacitet på mindre än 400 MW.

c) 2006 producerades mer än 30 % av elen från ett enda fossilt bränsle, och BNP per capita räknat i marknadspriser översteg inte 50 % av den genomsnittliga BNP per capita räknat i marknadspriser i gemenskapen.

Den berörda medlemsstaten ska till kommissionen lämna in en nationell plan för investeringar i teknikanpassning och modernisering av infrastrukturen och i ren teknik. Den nationella planen ska även sörja för en diversifiering av deras energimix och leveranskällorna till ett belopp

▼M4

som i möjligaste mån motsvarar marknadsvärdet för gratis tilldelning med avseende på de planerade investeringarna, med hänsyn tagen till behovet att så långt det går begränsa direkt kopplade prisökningar. Den berörda medlemsstaten ska varje år lämna in en rapport till kommissionen om de investeringar som gjorts i modernisering av infrastrukturen och i ren teknik. Investeringar som gjorts från och med den 25 juni 2009 får tas med.

2. Gratis tilldelning av utsläppsrätter under en övergångsperiod ska dras av från den mängd utsläppsrätter som medlemsstaten annars skulle auktionera ut i enlighet med artikel 10.2. År 2013 ska den totala tilldelningen av gratis utsläppsrätter under övergångsperioden inte överstiga 70 % av de årliga genomsnittliga verifierade utsläppen under 2005–2007 från sådana elproducenter för det antal som motsvarar den slutliga energianvändningen (brutto) i den berörda medlemsstaten, och gratis tilldelning ska därefter gradvis minska för att helt upphöra år 2020. För de medlemsstater som inte deltog i gemenskapssystemet 2005 ska de relevanta utsläppen räknas ut med hjälp av deras verifierade utsläpp inom gemenskapssystemet under 2007.

Den berörda medlemsstaten får besluta att de utsläppsrätter som tilldelats enligt denna artikel får användas av den berörda verksamhetsutövaren vid anläggningen endast för att lämna över utsläppsrätter i enlighet med artikel 12.3 för utsläpp från samma anläggning under det år för vilket utsläppsrätterna tilldelats.

3. Tilldelningen av utsläppsrätter till verksamhetsutövare ska baseras på tilldelningen för utsläpp som verifierats år 2005–2007 eller på ett förhandsriktmärke för effektivitet baserat på det viktade medelvärdet av växthusgasutsläppsnivåerna för sådan elproduktion i gemenskapssystemet som är mest växthusgaseffektiv med avseende på anläggningar som använder olika typer av bränslen. Viktningarna får återspegla de olika bränslenas andelar i elproduktionen i den berörda medlemsstaten. Kommissionen ska i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2 fastställa riktlinjer för att se till att tilldelningsmetoden inte innebär en oacceptabel snedvridning av konkurrensen och att den minimerar de negativa effekterna på incitamenten för utsläppsminskning.

4. En medlemsstat som tillämpar denna artikel ska kräva att de elproducenter och nätoperatörer som tilldelats utsläppsrätter var tolfte månad rapporterar om genomförandet av sina investeringar enligt den nationella planen. Medlemsstaterna ska rapportera om detta till kommissionen och ska offentliggöra rapporterna.

5. En medlemsstat som avser att tilldela utsläppsrätter på grundval av denna artikel ska senast den 30 september 2011 lämna in en ansökan till kommissionen med den föreslagna tilldelningsmetoden och enskilda tilldelningar. Ansökan ska innehålla

a) bevis på att medlemsstaten uppfyller åtminstone ett av villkoren i punkt 1,

b) en förteckning över de anläggningar som ansökan gäller och det antal utsläppsrätter som ska tilldelas varje anläggning i enlighet med punkt 3 och med kommissionens riktlinjer,

c) den nationella plan som avses i punkt 1 andra stycket,

d) bestämmelser om övervakning och verkställighet avseende de planerade investeringarna enligt den nationella planen,

e) information som visar att tilldelningarna inte leder till otillbörlig snedvridning av konkurrensen.

6. Kommissionen ska bedöma ansökan med beaktande av uppgifterna i punkt 5 och får avslå ansökan, eller någon del av denna, senast sex månader efter det att relevant information inkommit.

7. Två år före utgången av den övergångsperiod under vilken en medlemsstat får ge gratis tilldelning till anläggningar för elproduktion som är i drift senast den 31 december 2008 ska kommissionen göra en

▼M4

bedömning av de framsteg som gjorts i tillämpningen av den nationella planen. Om kommissionen bedömer, efter en begäran från den berörda medlemsstaten, att det kan finnas behov att förlänga denna period får kommissionen för Europaparlamentet och för rådet lägga fram lämpliga förslag som även innehåller de villkor som ska uppfyllas för att förlänga perioden.

Artikel 11

Nationella genomförandeåtgärder

1. Senast den 30 september 2011 ska varje medlemsstat offentliggöra och till kommissionen överlämna en förteckning över anläggningar inom dess gränser som omfattas av detta direktiv samt över all gratis tilldelning till varje anläggning inom dess gränser, beräknat i enlighet med de bestämmelser som avses i artiklarna 10a.1 och 10c.

2. Senast den 28 februari varje år ska de behöriga myndigheterna utfärda den kvantitet utsläppsrätter som ska tilldelas för det året, beräknat i enlighet med artiklarna 10, 10a och 10c.

3. Medlemsstaterna får inte utfärda gratis utsläppsrätter i enlighet med punkt 2 till anläggningar vars införande i förteckningen i punkt 1 har avslagits av kommissionen.

▼M2

KAPITEL IV

BESTÄMMELSER FÖR LUFTFARTSVERKSAMHET OCH STATIONÄRA ANLÄGGNINGAR

▼M4

Artikel 11a

Utnyttjande av CER och ERU från projektverksamhet inom gemenskapssystemet före ikraftträdandet av ett internationellt avtal om klimatförändringar

1. Punkterna 2–7 i denna artikel ska tillämpas, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28.3 och 28.4.

2. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, får de begära att den behöriga myndigheten till dem utfärdar utsläppsrätter som är giltiga från och med 2013 och framåt i utbyte mot CER och ERU som utfärdats till och med 2012 för utsläppsminskningar från projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012.

Den behöriga myndigheten ska på begäran genomföra ett sådant utbyte till och med den 31 mars 2015.

3. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, ska de behöriga myndigheterna låta verksamhetsutövarna byta ut CER och ERU som härrör från projekt registrerade före 2013 och som utfärdats för utsläppsminskningar som genomförts från och med 2013 och framåt, mot utsläppsrätter som är giltiga från och med 2013 och framåt.

Första stycket ska tillämpas på CER och ERU för alla projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012.

4. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja

▼M4

reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, ska de behöriga myndigheterna låta verksamhetsutövarna byta ut CER som utfärdats för utsläppsminskningar från och med 2013 och framåt, mot utsläppsrätter från nya projekt i de minst utvecklade länderna som inletts från och med 2013.

Första stycket ska tillämpas på CER för alla projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012, till dess dessa länder har ratificerat ett relevant avtal med gemenskapen eller fram till år 2020, beroende på vilket som inträffar först.

5. I den utsträckning verksamhetsutövare eller luftfartygsoperatörer inte har utnyttjat de CER och ERU som de av medlemsstaterna för perioden 2008–2012 givits rätt att utnyttja, eller om rätt att utnyttja reduktionsenheter har beviljats enligt punkt 8, och om förhandlingarna om ett internationellt avtal om klimatförändringar inte har avslutats senast den 31 december 2009, får reduktionsenheter från projekt eller annan verksamhet för att minska utsläppen användas inom gemenskapssystemet enligt avtal som ingåtts med tredjeländer, i vilka utnyttjandenivåerna anges. Verksamhetsutövarna ska, med stöd av sådana avtal, kunna utnyttja reduktionsenheter från projektverksamhet i de berörda tredjeländerna i syfte att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapssystemet.

6. Alla avtal som avses i punkt 5 ska ge möjlighet att inom gemenskapssystemet utnyttja reduktionsenheter från projekttyper som fått användas inom ramen för gemenskapssystemet under perioden 2008–2012, bland annat avseende teknik för förnybar energi eller för energieffektivitet som främjar tekniköverföring och hållbar utveckling. Sådana avtal kan också tillåta utnyttjande av reduktionsenheter från projekt där utsläppen från det grundscenario som används ligger under den nivå som föreskrivs för gratis tilldelning inom ramen för de åtgärder som avses i artikel 10a eller under de nivåer som föreskrivs enligt gemenskapslagstiftningen.

7. När ett internationellt avtal om klimatförändringar har uppnåtts ska, från och med den 1 januari 2013, endast reduktionsenheter från projekt i tredjeländer som har ratificerat avtalet godkännas inom ramen för gemenskapssystemet.

8. Alla befintliga verksamhetsutövare ska få utnyttja reduktionsenheter under perioden 2008–2020 antingen upp till det antal som de tilldelats under perioden 2008–2012 eller upp till ett antal som motsvarar en procentsats, motsvarande minst 11 % av deras tilldelning under perioden 2008–2012, beroende på vilket som är högst.

Verksamhetsutövare ska kunna utnyttja reduktionsenheter utöver de 11 % som anges i första stycket upp till ett antal som innebär att deras samlade gratis tilldelning under perioden 2008–2012 tillsammans med deras sammanlagda rätt att utnyttja reduktionsenheter motsvarar en viss procentsats av deras verifierade utsläpp under perioden 2005–2007.

Nya deltagare, däribland nya deltagare under perioden 2008–2012 som varken fått gratis tilldelning eller rätt att utnyttja CER eller ERU under perioden 2008–2012, och nya sektorer ska kunna utnyttja reduktionsenheter upp till ett antal som motsvarar en procentsats, som ska fastställas till minst 4,5 % av deras verifierade utsläpp under perioden 2013–2020. Luftfartygsoperatörer ska kunna utnyttja reduktionsenheter upp till ett antal som motsvarar en procentsats, som ska fastställas till minst 1,5 %, av deras verifierade utsläpp under perioden 2013–2020.

Åtgärder ska vidtas för att fastställa de exakta procentsatser som ska tillämpas enligt första, andra och tredje styckena. Minst en tredjedel av det extra antal som ska fördelas bland befintliga verksamhetsutövare utöver den första procentsatsen i det första stycket ska tilldelas de verksamhetsutövare som hade lägst genomsnittlig gratis tilldelning tillsammans med utnyttjade reduktionsenheter under perioden 2008–2012.

Dessa åtgärder ska säkerställa att det sammanlagda utnyttjandet av beviljade reduktionsenheter inte överstiger 50 % av minskningarna i hela

▼M4

gemenskapen under 2005 års nivåer från de befintliga sektorerna inom gemenskapssystemet under perioden 2008–2020 och 50 % av minskningarna i hela gemenskapen i förhållande till 2005 års nivåer från nya sektorer och från luftfarten från den tidpunkt de inkluderas i gemenskapssystemet till 2020.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

9. Från och med den 1 januari 2013 får åtgärder genomföras för att begränsa utnyttjandet av vissa reduktionsenheter från projekttyper.

Dessa åtgärder ska även innehålla det datum från och med vilket utnyttjandet av reduktionsenheter enligt punkterna 1–4 ska vara förenligt med åtgärderna. Detta datum ska sättas till tidigast sex månader och senast tre år efter det att åtgärderna antagits.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3. På begäran av en medlemsstat ska kommissionen överväga att för kommittén lägga fram ett utkast till de åtgärder som ska vidtas.

▼M1

Artikel 11b

Projektverksamhet

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att grundscenarierna för projektverksamhet vilka fastställs i senare beslut som antas i enlighet med UNFCCC eller Kyotoprotokollet, och som genomförs i länder som undertecknat ett anslutningsfördrag med unionen, är till fullo förenliga med gemenskapens regelverk, inbegripet de tillfälliga undantag som fastställs i det anslutningsfördraget.

▼M4

Gemenskapen och dess medlemsstater ska endast tillåta projekt om alla projektdeltagare har sitt säte antingen i ett land som har ingått ett internationellt avtal avseende sådana projekt eller i ett land eller en enhet på delstatsnivå eller regional nivå som är knuten till gemenskapssystemet i enlighet med artikel 25.

▼M1

2. Om inte annat anges i punkterna 3 och 4 skall medlemsstater som fungerar som värd för projektverksamhet se till att inga ERU eller CER utfärdas för minskningar eller begränsningar av växthusgasutsläpp från ►M2 verksamheter ◄ som omfattas av detta direktiv.

3. Till och med den 31 december 2012 får ERU och CER för JI- och CDM-projektverksamhet som direkt minskar eller begränsar utsläppen från en anläggning som omfattas av detta direktiv utfärdas endast om samma antal utsläppsrätter annulleras av anläggningens verksamhetsutövare.

4. Till och med den 31 december 2012 får ERU och CER för JI- och CDM-projektverksamhet som indirekt minskar eller begränsar utsläppen från en anläggning som omfattas av detta direktiv utfärdas endast om samma antal utsläppsrätter annulleras i det nationella registret i den medlemsstat där ERU eller CER har sitt ursprung.

5. En medlemsstat som tillåter privata eller offentliga företag att delta i projektverksamhet skall fortsätta att vara ansvarig för att dess åtaganden enligt UNFCCC och Kyotoprotokollet uppfylls, och skall se till att ett sådant deltagande överensstämmer med de relevanta riktlinjer, villkor och förfaranden som antagits i enlighet med UNFCCC eller Kyotoprotokollet.

6. För vattenkraftprojekt med en produktionskapacitet som överstiger 20 MW skall medlemsstaterna, när de godkänner sådan projektverksam-

▼M1

het, se till att relevanta internationella kriterier och riktlinjer, inklusive dem som finns i rapporten ”Dammar och utveckling. Nya ramar för beslutsfattande” från november 2000 från Världskommissionen om dammar, respekteras vid utvecklingen av sådan projektverksamhet.

▼M3

7. Bestämmelser om genomförande av punkterna 3 och 4, särskilt när det gäller undvikande av dubbelräkning, ska antas av kommissionen i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2. Kommissionen ska anta bestämmelser för genomförande av punkt 5 i den här artikeln i de fall där värdparten uppfyller alla behörighetskrav för JI-projektverksamhet. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

▼B

Artikel 12

Överlåtelse, överlämnande och annullering av utsläppsrätter

1. Medlemsstaterna skall se till att utsläppsrätter kan överlåtas mellan

a) personer inom gemenskapen,

b) personer inom gemenskapen och personer i tredje land, där sådana utsläppsrätter erkänts i enlighet med förfarandet i artikel 25, utan andra begränsningar än dem som anges i eller antas i enlighet med detta direktiv.

▼M4

1a. Kommissionen ska senast den 31 december 2010 undersöka huruvida marknaden för utsläppsrätter är tillräckligt skyddad mot insiderhandel eller marknadsmanipulation och ska vid behov lägga fram förslag för att säkra detta skydd. Tillämpliga bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadsmissbruk) ([1]) får användas med lämpliga ändringar som är nödvändiga för att tillämpa dem på handel med råvaror.

▼B

2. Medlemsstaterna skall se till att utsläppsrätter som utfärdats av en annan medlemsstats behöriga myndighet erkänns, så att ►M2 en luftfartygsoperatör kan fullgöra sina skyldigheter enligt punkt 2a eller ◄ en verksamhetsutövare kan fullgöra sina skyldigheter enligt punkt 3.

▼M2

2a. De administrerande medlemsstaterna ska se till att varje luftfartygsoperatör senast den 30 april varje år överlämnar det antal utsläppsrätter som motsvarar de sammanlagda utsläppen från luftfartygsoperatörens luftfartsverksamhet enligt bilaga I under det föregående kalenderåret, i överensstämmelse med den kontroll som utförts i enlighet med artikel 15. Medlemsstaterna ska se till att de utsläppsrätter som överlämnas i enlighet med denna punkt därefter annulleras.

3. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövaren för varje anläggning senast den 30 april varje år överlämnar det antal utsläppsrätter, med undantag för utsläppsrätter som utfärdas enligt kapitel II, som motsvarar de sammanlagda utsläppen från anläggningen under det föregående kalenderåret, i överensstämmelse med den kontroll som utförts i enlighet med artikel 15, och att dessa utsläppsrätter därefter annulleras.

▼M4

3a. Skyldigheten att överlämna utsläppsrätter ska inte gälla i förhållande till utsläpp som verifierats som avskilda och transporterade för permanent lagring till en anläggning som har giltigt tillstånd i enlighet

([1]) EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

▼M4

med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG av den 23 april 2009 om geologisk lagring av koldioxid ([1]).

▼B

4. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att se till att utsläppsrätter annulleras när som helst på innehavarens begäran.

▼M4

5. Punkterna 1 och 2 ska gälla utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10c.

Artikel 13

Utsläppsrätternas giltighet

1. Utsläppsrätter som utfärdats från och med den 1 januari 2013 och framåt ska vara giltiga för utsläpp under perioder av åtta år med start den 1 januari 2013.

2. Utsläppsrätter som inte längre är giltiga och som inte överlämnats och annullerats i enlighet med artikel 12 ska annulleras av den behöriga myndigheten, fyra månader efter det att varje period som avses i punkt 1 börjat löpa.

Medlemsstaterna ska utfärda utsläppsrätter till personer för den innevarande perioden i syfte att ersätta utsläppsrätter som har innehafts av dessa personer men som annullerats i enlighet med första stycket.

Artikel 14

Övervakning och rapportering av utsläpp

1. Senast den 31 december 2011 ska kommissionen anta en förordning för övervakning och rapportering av utsläpp och, när så är lämpligt, aktivitetsdata från de verksamheter som förtecknas i bilaga I för övervakning och rapportering av uppgifter om tonkilometer vid tillämpningen av artikel 3e eller 3f, vilken ska baseras på de principer för övervakning och rapportering som fastställs i bilaga IV och ska, i övervaknings- och rapporteringskraven för olika växthusgaser, ange den globala uppvärmningspotentialen för respektive växthusgas.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

2. Den förordning som avses i punkt 1 ska ta hänsyn till de mest exakta och aktuella vetenskapliga uppgifter som finns tillgängliga, särskilt från IPCC, och kan också specificera krav på att verksamhetsutövare ska rapportera utsläpp knutna till produktionen av varor som framställs i energiintensiva industrier som kan vara utsatta för internationell konkurrens. I förordningen får även fastställas krav på att dessa uppgifter ska verifieras av tredje man.

Kraven får även inbegripa en skyldighet att rapportera om storleken på utsläpp i samband med elproduktion som omfattas av gemenskapssystemet och som sker vid produktionen av sådana varor.

3. Medlemsstaterna ska se till att varje verksamhetsutövare vid en anläggning eller varje luftfartygsoperatör övervakar och rapporterar utsläppen från anläggningen till den behöriga myndigheten under varje kalenderår eller, från och med den 1 januari 2010, från det luftfartyg med vilket denne bedriver luftfartsverksamhet, till den behöriga myndigheten efter utgången av det kalenderåret i enlighet med den förordning som avses i punkt 1.

4. Den förordning som avses i punkt 1 får innehålla krav på användning av automatiserade system och format för datautbyte för att harmonisera kommunikationen om övervakningsplanen, den årliga utsläpps-

([1]) EUT L 140, 5.6.2009, s. 114.

▼M4

rapporten och verifieringsåtgärderna mellan verksamhetsutövaren, kontrollören och de behöriga myndigheterna.

▼M2

Artikel 15

►M4 Verifiering och ackreditering ◄

Medlemsstaterna ska se till att de rapporter som lämnas in av verksamhetsutövarna och luftfartygsoperatörerna enligt artikel 14.3 kontrolleras i enlighet med kriterierna i bilaga V och alla närmare bestämmelser som antagits av kommissionen enligt denna artikel och att den behöriga myndigheten underrättas om detta.

Medlemsstaterna ska se till att en verksamhetsutövare eller en luftfartygsoperatör vars rapport har kontrollerats senast den 31 mars varje år avseende det föregående årets utsläpp och inte befunnits vara tillfredsställande i enlighet med de kriterier som anges i bilaga V och alla närmare bestämmelser som antagits av kommissionen enligt denna artikel, inte kan överlåta fler utsläppsrätter förrän en rapport från den berörda verksamhetsutövaren kontrollerats och befunnits vara tillfredsställande.

Kommissionen får anta närmare bestämmelser för kontroll av rapporter som lämnas in av luftfartygsoperatörer enligt artikel 14.3 och ansökningar som lämnas in enligt artiklarna 3e och 3f, bland annat de kontrollförfaranden som kontrollörerna ska använda, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2.

▼M4

Senast den 31 december 2011 ska kommissionen anta en förordning om verifiering av utsläppsrapporter på grundval av principerna i bilaga V och om ackreditering och tillsyn av kontrollörer. Den ska innehålla villkor för ackreditering och återkallande av ackreditering, ömsesidigt erkännande och, i tillämpliga fall, sakkunnigbedömning av ackrediteringsorgan.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

Artikel 15a

Offentliggörande av information och tystnadsplikt

Medlemsstaterna och kommissionen ska se till att alla beslut och rapporter om mängden utsläppsrätter och tilldelning av dessa och om övervakning, rapportering och verifiering av utsläpp omedelbart offentliggörs på ett korrekt sätt som garanterar icke-diskriminerande tillgång.

Information som omfattas av tystnadsplikt får inte avslöjas för någon annan person eller myndighet utom när detta sker med stöd av tillämpliga lagar och andra författningar.

▼B

Artikel 16

Påföljder

1. Medlemsstaterna skall fastställa regler om påföljder för överträdelser av de nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv och vidta de åtgärder som krävs för att se till att dessa regler tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen ►M2 ———— ◄ och alla senare ändringar av dem så snart som möjligt.

▼M2

2. Medlemsstaterna ska se till att namnen offentliggörs på de verksamhetsutövare och luftfartygsoperatörer som bryter mot kraven på överlämnande av tillräckligt många utsläppsrätter enligt detta direktiv.

3. Medlemsstaterna ska se till att verksamhetsutövare och luftfartygsoperatörer som inte senast den 30 april varje år överlämnar tillräckligt många utsläppsrätter för att täcka utsläppen under det föregående året åläggs att betala en avgift för de överskridande utsläppen. Avgiften ska vara 100 EUR för varje ton koldioxidekvivalenter som släpps ut och som verksamhetsutövaren inte överlämnat utsläppsrätter för. Betalning av avgiften får inte befria verksamhetsutövaren från skyldigheten att överlämna det antal utsläppsrätter som motsvarar de överskridande utsläppen, när denne ska överlämna utsläppsrätter för det följande kalenderåret.

▼M4

4. Avgiften för extra utsläpp när det gäller utsläppsrätter som utfärdats från och med den 1 januari 2013 och framåt ska höjas i enlighet med det europeiska konsumentprisindexet.

▼M2

5. Om en luftfartygsoperatör inte uppfyller kraven i detta direktiv och då andra verkställighetsåtgärder inte har lett till att kraven uppfylls, får den administrerande medlemsstaten begära att kommissionen beslutar om ett verksamhetsförbud för den berörda luftfartygsoperatören.

6. En begäran från en administrerande medlemsstat enligt punkt 5 ska innehålla

a) belägg för att luftfartygsoperatören inte har fullgjort sina skyldigheter enligt detta direktiv,

b) närmare uppgifter om den verkställighetsåtgärd som medlemsstaten har vidtagit,

c) en motivering för ett verksamhetsförbud på gemenskapsnivå, och

d) en rekommendation om omfattningen av verksamhetsförbudet på gemenskapsnivå och de villkor som ska gälla.

7. När en sådan begäran som avses i punkt 5 riktas till kommissionen ska kommissionen informera de övriga medlemsstaterna genom deras företrädare i den kommitté som avses i artikel 23.1 i enlighet med kommitténs arbetsordning.

8. Antagandet av ett beslut efter en begäran enligt punkt 5 ska föregås, när så är lämpligt och möjligt, av samråd med de myndigheter som ansvarar för tillsynen över den berörda luftfartygsoperatören. När det är möjligt ska gemensamt samråd hållas med kommissionen och medlemsstaterna.

9. När kommissionen överväger om den ska anta ett beslut efter en begäran enligt punkt 5, ska kommissionen informera den berörda luftfartygsoperatören om de viktigaste omständigheter och överväganden som utgör grunden för ett sådant beslut. Den berörda luftfartygsoperatören ska ges möjlighet att lämna ett skriftligt yttrande till kommissionen inom tio arbetsdagar från tidpunkten för underrättelsen.

10. På begäran av en medlemsstat får kommissionen, i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2, anta ett beslut om verksamhetsförbud som avser den berörda luftfartygsoperatören.

11. Varje medlemsstat ska inom sitt territorium genomföra de beslut som antagits i enlighet med punkt 10. Medlemsstaten ska informera kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att genomföra sådana beslut.

12. Vid behov ska detaljerade regler fastslås för de förfaranden som avses i denna artikel. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

▼M1

Artikel 17

Tillgång till information

Beslut om fördelning av utsläppsrätter, information om projektverksamhet i vilken en medlemsstat deltar eller tillåter privata eller offentliga företag att delta och de utsläppsrapporter som krävs enligt tillståndet för utsläpp av växthusgaser och som innehas av den behöriga myndigheten skall göras tillgängliga för allmänheten i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

▼B

Artikel 18

Behörig myndighet

Medlemsstaterna skall vidta de administrativa åtgärder som krävs, däribland att utse en eller flera lämpliga behöriga myndigheter för att genomföra bestämmelserna i detta direktiv. Om fler än en behörig myndighet utses, måste myndigheternas verksamhet inom ramen för detta direktiv samordnas.

▼M1

Medlemsstaterna skall särskilt se till att deras utsedda kontaktpunkt för godkännande av projektverksamhet enligt artikel 6.1 a i Kyotoprotokollet samordnas med deras utsedda nationella myndighet för genomförandet av artikel 12 i Kyotoprotokollet, respektive med den myndighet som utsetts i enlighet med senare beslut som antas inom ramen för UNFCCC eller Kyotoprotokollet.

▼M2

Artikel 18a

Administrerande medlemsstat

1. Följande ska gälla avseende administrerande medlemsstat för en luftfartygsoperatör:

a) För en luftfartygsoperatör med en gällande operativ licens som beviljats av en medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i rådets förordning (EEG) nr 2407/92 av den 23 juli 1992 om utfärdande av tillstånd för lufttrafikföretag ([1]) ska administrerande medlemsstat vara den medlemsstat som beviljat luftfartygsoperatören dennes operativa licens, och

b) i alla övriga fall ska administrerande medlemsstat vara den medlemsstat med de största skattade tillskrivna utsläppen från luftfarten från flygningar som genomförts av den aktuella luftfartygsoperatören under basåret.

2. Om inga av de tillskrivna utsläppen från luftfarten från flygningar som genomförts av en luftfartygsoperatör som omfattas av punkt 1 b i denna artikel under de två första åren för varje period enligt artikel 3c tillskrivits luftfartygsoperatörens administrerande medlemsstat, ska luftfartygsoperatören överföras till en annan administrerande medlemsstat för den följande perioden. Den nya administrerande medlemsstaten ska vara den medlemsstat med de största skattade tillskrivna utsläppen från luftfarten från flygningar som genomförs av den luftfartygsoperatören under de två första åren av den föregående perioden.

3. Baserat på bästa tillgängliga uppgifter ska kommissionen

a) före den 1 februari 2009 offentliggöra en förteckning över luftfartygsoperatörer som den 1 januari 2006 eller senare har bedrivit sådan luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I med angivande av administrerande medlemsstat för varje luftfartygsoperatör i enlighet med punkt 1, och

([1]) EGT L 240, 24.8.1992, s. 1.

▼M2

b) före den 1 februari varje efterföljande år komplettera förteckningen med de luftfartygsoperatörer som efter det angivna datumet bedrivit sådan luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I.

4. Kommissionen får i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2 utarbeta riktlinjer för de administrerande medlemsstaternas administration av luftfartygsoperatörerna enligt detta direktiv.

5. Vid tillämpning av punkt 1 avses med basår det första kalenderåret för verksamheten för de luftfartygsoperatörer som har startat sin verksamhet i gemenskapen efter den 1 januari 2006, och i alla övriga fall avses kalenderåret 2006.

Artikel 18b

Bistånd från Eurocontrol

Kommissionen får, för fullgörandet av sina skyldigheter enligt artiklarna 3c.4 och 18a, begära bistånd av Eurocontrol eller en annan relevant organisation och får för detta ändamål ingå erforderliga överenskommelser med dessa organisationer.

▼B

Artikel 19

Register

▼M4

1. Utsläppsrätter som utfärdas från och med den 1 januari 2012 ska hållas i gemenskapsregistret för att möjliggöra åtgärder för underhåll av de depåkonton som öppnats i medlemsstaterna och för tilldelning, överlämnande och annullering av utsläppsrätter i enlighet med den kommissionsförordning som avses i punkt 3.

Varje medlemsstat ska kunna utföra tillåtna åtgärder enligt UNFCCC eller Kyotoprotokollet.

▼B

2. Alla personer har rätt att inneha utsläppsrätter. Registret skall vara tillgängligt för allmänheten och omfatta separata konton för redovisningen av de utsläppsrätter som innehas av varje person till och från vilken utsläppsrätter utfärdas eller överlåts.

▼M3

3. För att genomföra detta direktiv ska kommissionen anta en förordning för införande av ett standardiserat och säkert system av register i form av standardiserade elektroniska databaser som innehåller gemensamma uppgifter för spårning av utfärdande, innehav, överlåtelse och annullering av utsläppsrätter, för att i förekommande fall ge allmänheten tillgång till register, garantera sekretess och se till att inga överlåtelser genomförs som är oförenliga med skyldigheter enligt Kyotoprotokollet. Den förordningen ska också innehålla bestämmelser om användning och identifiering av CER och ERU i gemenskapssystemet samt om övervakning av användningens omfattning. Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

▼M4

4. Den förordning som avses i punkt 3 ska innehålla lämpliga bestämmelser för att transaktioner och andra åtgärder för att genomföra de arrangemang som avses i artikel 25.1 b ska kunna vidtas inom ramen för gemenskapsregistret. I förordningen ska även anges vilka förfaranden för ändrings- och tillbudshantering som ska gälla för gemenskapsregistret i ärenden enligt punkt 1 i den här artikeln. Förordningen ska innehålla lämpliga metoder för hur man i gemenskapsregistret ska se till att medlemsstaternas initiativ rörande förbättrad effektivitet, hantering av administrativa kostnader och åtgärder för kvalitetskontroll blir möjliga.

▼B

Artikel 20

Central förvaltare

1. Kommissionen skall utse en central förvaltare, som skall föra en oberoende transaktionsförteckning, i vilken utfärdande, överlåtelse och annullering av utsläppsrätter redovisas.

2. Den centrala förvaltaren skall genomföra automatiska kontroller av varje transaktion i registren med hjälp av den oberoende transaktionsförteckningen, för att se till att inga oegentligheter uppkommer vid utfärdandet, överlåtelsen eller annulleringen av utsläppsrätter.

3. Om oegentligheter framkommer vid en automatisk kontroll, skall den centrala förvaltaren underrätta den eller de berörda medlemsstaterna, som inte får registrera den ifrågavarande transaktionen eller ytterligare transaktioner med de berörda utsläppsrätterna förrän oegentligheterna undanröjts.

Artikel 21

Medlemsstaternas rapportering

1. Medlemsstaterna skall varje år överlämna en rapport till kommissionen om tillämpningen av detta direktiv. ►M4 I rapporten ska särskild uppmärksamhet ägnas metoderna för tilldelning av utsläppsrätter, förandet av register, tillämpningen av genomförandebestämmelserna för övervakning och rapportering, verifiering och ackreditering samt frågor som gäller efterlevnaden av detta direktiv och eventuell beskattning av utsläppsrätter. ◄ Den första rapporten skall skickas till kommissionen senast den 30 juni 2005. Den skall sammanställas på grundval av ett frågeformulär eller en mall som skall utformas av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 6 i direktiv 91/692/EEG. Detta frågeformulär eller denna mall skall sändas till medlemsstaterna minst sex månader innan tidsfristen för inlämnandet av den första rapporten löper ut.

2. Kommissionen skall på grundval av de rapporter som avses i punkt 1 inom tre månader från det att rapporterna inkommit från medlemsstaterna offentliggöra en rapport om tillämpningen av detta direktiv.

▼M4

3. Kommissionen ska organisera informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna om utvecklingen av frågor som rör tilldelning, användning av ERU och CER i gemenskapssystemet, förande av register, övervakning, rapportering, verifiering, ackreditering, informationsteknik och efterlevnad av detta direktiv.

▼M1

Artikel 21a

Främjande av kapacitetsuppbyggnad

I enlighet med UNFCCC, Kyotoprotokollet och eventuella senare beslut som antas för genomförandet av dessa skall kommissionen och medlemsstaterna sträva efter att främja kapacitetsuppbyggnad i utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi, för att hjälpa dem att till fullo utnyttja JI och CDM så att de främjar deras strategier för hållbar utveckling, samt även underlätta företags medverkan i utveckling och genomförande av JI- och CDM-projekt.

▼M4

Artikel 22

Ändringar av bilagorna

Alla bilagor till detta direktiv, utom bilagorna I, IIa och IIb, får ändras mot bakgrund av de rapporter som föreskrivs i artikel 21 och erfarenheterna från tillämpningen av detta direktiv. Bilagorna IV och V får ändras i syfte att förbättra övervakningen, rapporteringen och verifieringen av utsläppen.

▼M4

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

▼B

Artikel 23

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats med stöd av artikel 8 i beslut 93/389 EEG.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

▼M3

3. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5a.1–5a.4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

▼M4

4. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 24

Förfaranden för unilateralt införande av ytterligare verksamheter och gaser

1. Med beaktande av alla relevanta kriterier, särskilt konsekvenserna för den inre marknaden, möjliga snedvridningar av konkurrensen, gemenskapssystemets miljönytta och det planerade övervaknings- och rapporteringssystemets tillförlitlighet, får medlemsstaterna från och med 2008 tillämpa handel med utsläppsrätter enligt detta direktiv för verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I, under förutsättning att kommissionen godkänner att sådana verksamheter och växthusgaser inkluderas

a) i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 23.2, om detta inkluderande avser installationer som inte omfattas av bilaga I, eller

b) i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3, om detta inkluderande avser verksamheter och växthusgaser som inte förtecknas i bilaga I. Dessa åtgärder avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det.

2. I samband med godkännande av att ytterligare verksamheter och gaser inkluderas i systemet, kan kommissionen samtidigt tillåta att ytterligare utsläppsrätter utfärdas och ge andra medlemsstater tillstånd att inkludera sådana ytterligare verksamheter och gaser.

3. På kommissionens initiativ eller på en medlemsstats begäran får det antas en förordning om övervakning av och rapportering om utsläpp när det gäller verksamheter, anläggningar och växthusgaser som inte förtecknas som en kombination i bilaga I, förutsatt att denna övervakning och rapportering kan utföras med tillfredsställande exakthet.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

▼M4

Artikel 24a

Harmoniserade bestämmelser för projekt som leder till minskade utsläpp

1. Utöver det inkluderande i systemet som föreskrivs i artikel 24 får genomförandeåtgärder för utfärdande av utsläppsrätter eller reduktionsenheter för projekt som förvaltas av medlemsstaterna och som leder till minskade växthusgasutsläpp som inte omfattas av gemenskapssystemet antas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

Åtgärder av detta slag får aldrig leda till dubbelräkning av utsläppsminskningar eller hindra genomförandet av andra strategiska åtgärder för att minska utsläpp som inte täcks av gemenskapssystemet. Åtgärder ska endast antas när ett inkluderande i systemet enligt artikel 24 inte är möjligt, och i den kommande översynen av gemenskapssystemet ska en harmoniserad täckning av sådana utsläpp i hela gemenskapen övervägas.

2. Genomförandeåtgärder med bestämmelser för utfärdande av reduktionsenheter för projekt på gemenskapsnivå som avses i punkt 1 får antas.

Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

3. En medlemsstat får vägra att utfärda utsläppsrätter eller reduktionsenheter för vissa projekttyper som minskar växthusgasutsläppen inom medlemsstatens eget territorium.

Sådana projekt ska genomföras med samtycke från den medlemsstat i vilken projektet äger rum.

▼B

Artikel 25

Kopplingar till andra system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser

1. Avtal bör slutas med de tredje länder som anges i bilaga B till Kyotoprotokollet och som har ratificerat protokollet, för att möjliggöra ömsesidigt erkännande av utsläppsrätter mellan gemenskapens system och andra system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med de regler som fastställs i artikel 300 i fördraget.

▼M4

1a. Avtal kan ingås för erkännande av utsläppsrätter mellan gemenskapssystemet och förenliga obligatoriska system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser med absoluta utsläppstak som inrättats i ett annat land eller i en enhet på delstatsnivå eller regional nivå.

1b. Icke-bindande arrangemang får ingås med tredjeländer eller med enheter på delstatsnivå eller regional nivå i syfte att få till stånd administrativ eller teknisk samordning i anknytning till utsläppsrätter inom gemenskapssystemet eller andra obligatoriska system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser med absoluta utsläppstak.

▼M3

2. När ett avtal som avses i punkt 1 har slutits ska kommissionen anta nödvändiga bestämmelser om ömsesidigt erkännande av utsläppsrätter inom ramen för det avtalet. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

▼M2

Artikel 25a

Åtgärder i tredjeland för att minska luftfartsverksamhetens påverkan på klimatet

1. Om ett tredjeland inför åtgärder för att minska påverkan på klimatet av flygningar som avgår från det aktuella tredjelandet och ankommer till gemenskapen, ska kommissionen, efter samråd med tredjelandet och medlemsstaterna i den kommitté som avses i artikel 23.1, överväga tillgängliga alternativ för att möjliggöra optimal samverkan mellan gemenskapssystemet och tredjelandets åtgärder.

När så är nödvändigt får kommissionen anta ändringar som föreskriver att flygningar som ankommer från det berörda tredjelandet undantas från sådan luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I, eller de andra ändringar av den luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I som krävs enligt ett avtal i enlighet med fjärde stycket. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

Kommissionen får till Europaparlamentet och rådet lämna förslag om andra eventuella ändringar av detta direktiv.

Kommissionen får även, när så är lämpligt, ge rekommendationer till rådet i enlighet med artikel 300.1 i fördraget om att inleda förhandlingar i syfte att ingå ett avtal med det berörda tredjelandet.

2. Gemenskapen och dess medlemsstater ska fortsätta att sträva efter att nå en överenskommelse om globala åtgärder för att minska utsläpp av växthusgaser från luftfarten. Med beaktande av en sådan överenskommelse ska kommissionen överväga huruvida ändringar av detta direktiv är nödvändiga med avseende på luftfartygsoperatörer.

▼B

Artikel 26

Ändring av direktiv 96/61/EG

I direktiv 96/61/EG skall följande stycken läggas till i artikel 9.3:

”Om utsläppen av växthusgaser från en anläggning fastställs i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (*) för en verksamhet som bedrivs vid denna anläggning, skall tillståndet inte omfatta utsläppsgränsvärden för direkta utsläpp av denna gas, såvida inte detta är nödvändigt för att förhindra betydande lokala föroreningar.

För verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG får medlemsstaterna välja att inte införa krav på effektiv energianvändning för förbränningsanläggningar eller andra anläggningar som avger koldioxid på platsen.

Vid behov skall de behöriga myndigheterna ändra tillståndet enligt vad som är lämpligt.

De tre föregående styckena skall inte tillämpas på anläggningar som är tillfälligt undantagna från systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG.

_____

(*) EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.”

▼M4

Artikel 27

Undantag för små anläggningar som omfattas av likvärdiga åtgärder

1. Efter samråd med verksamhetsutövaren får medlemsstaterna från gemenskapssystemet undanta anläggningar som till den behöriga myndigheten har rapporterat utsläpp som underskrider 25 000 ton koldioxidekvivalenter och, om de bedriver förbränningsverksamhet, har haft en tillförd effekt på mindre än 35 MW, med undantag av utsläpp från biomassa, under vart och ett av de tre åren före underrättandet av kommissionen enligt led a, förutsatt att de omfattas av åtgärder som kommer att leda till likvärdiga bidrag till utsläppsminskningarna och förutsatt att den berörda medlemsstaten uppfyller följande villkor:

a) Medlemsstaten underrättar kommissionen om varje enskild anläggning av denna typ samt om de likvärdiga åtgärder för anläggningen som kommer att leda till likvärdiga bidrag till gällande utsläppsminskningar, före sista dagen för inlämnande av förteckningen över anläggningar enligt artikel 11.1, och allra senast i samband med att den lämnas in till kommissionen.

b) Medlemsstaten bekräftar att övervakningsåtgärder har införts för att uppskatta om någon av anläggningarna under något kalenderår släpper ut 25 000 ton koldioxidekvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa. Medlemsstaterna får tillåta förenklade övervaknings-, rapporterings- och verifieringsåtgärder för anläggningar med genomsnittliga verifierade utsläpp under 2008–2010 som understiger 5 000 ton per år, i enlighet med artikel 14.

c) Medlemsstaten bekräftar att en anläggning kommer att återinföras i gemenskapssystemet om den under något kalenderår släpper ut 25 000 ton koldioxidekvivalenter eller mer, med undantag av utsläpp från biomassa, eller om den inte längre tillämpar sådana åtgärder för anläggningen som kommer att leda till likvärdiga bidrag till utsläppsminskningarna.

d) Medlemsstaten offentliggör den information som avses i leden a, b och c för synpunkter från berörda parter.

Även sjukhus får undantas om de vidtar likvärdiga åtgärder.

2. Om kommissionen, efter tre månader från dagen för offentliggörandet för synpunkter från berörda parter och inom en period på ytterligare sex månader, inte kommer med några invändningar, ska undantaget anses vara godkänt.

Efter det att utsläppsrätterna har överlämnats för den period under vilken anläggningen omfattades av gemenskapssystemet, ska anläggningen uteslutas och medlemsstaten ska inte längre utfärda gratis utsläppsrätter till anläggningen i enlighet med artikel 10a.

3. Om en anläggning återinförs i gemenskapssystemet enligt punkt 1 c ska alla utsläppsrätter som utfärdats enligt artikel 10a beviljas, med början samma år som anläggningen återinförs. Utsläppsrätter som utfärdas till sådana anläggningar ska dras av från den mängd som i enlighet med artikel 10.2 ska auktioneras ut av den medlemsstat i vilken anläggningen finns.

Alla sådana anläggningar ska stanna kvar i gemenskapssystemet under återstoden av handelsperioden.

4. För anläggningar som inte har ingått i gemenskapssystemet under perioden 2008–2012 får förenklade krav på övervakning, rapportering och verifiering tillämpas för att fastställa utsläpp för de tre åren före underrättandet av kommissionen enligt punkt 1 a.

▼M4

Artikel 28

Justeringar som ska tillämpas sedan gemenskapen godkänt ett internationellt avtal om klimatförändringar

1. Inom tre månader från gemenskapens undertecknande av ett internationellt avtal om klimatförändringar som senast 2020 leder till obligatoriska minskningar av växthusgasutsläppen som överskrider 20 % jämfört med 1990 års nivåer, i överensstämmelse med det minskningsåtagande om 30 % som stöddes av Europeiska rådet i mars 2007, ska kommissionen lägga fram en rapport med en bedömning av i synnerhet följande aspekter:

a) Den typ av åtgärder som man kommit överens om inom ramen för de internationella förhandlingarna, de åtaganden som gjorts av andra industriländer om utsläppsminskningar som är likvärdiga med gemenskapens samt de åtaganden som gjorts av ekonomiskt mer avancerade utvecklingsländer att i rimlig utsträckning bidra efter ansvar och förmåga.

b) Konsekvenserna av det internationella avtalet om klimatförändringar och de insatser som följaktligen kommer att krävas på gemenskapsnivå för att närma sig det mer ambitiösa minskningsmålet på 30 % på ett välavvägt, transparent och rättvist sätt, med beaktande av det arbete som utförts under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod.

c) Konkurrenskraften hos gemenskapens tillverkningsindustri mot bakgrund av riskerna för koldioxidläckage.

d) Konsekvenserna av det internationella avtalet för andra ekonomiska sektorer inom gemenskapen.

e) Konsekvenserna för gemenskapens jordbrukssektor, bland annat riskerna för koldioxidläckage.

f) Lämpliga former för att inkludera utsläpp och upptag i samband med markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapen.

g) Ny- och återbeskogning samt undvikande av avskogning och skogsutarmning i tredjeländer, för det fall att ett internationellt erkänt system inrättas i detta avseende.

h) Behovet av ytterligare strategier och åtgärder från gemenskapens sida med hänsyn till gemenskapens och medlemsstaternas åtaganden om minskade växthusgasutsläpp.

2. På grundval av den rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet om ändring av detta direktiv i enlighet med punkt 1, i syfte att det ändrade direktivet ska kunna träda i kraft efter det att gemenskapen godkänt det internationella avtalet om klimatförändringar och med hänsyn tagen till det åtagande om utsläppsminskningar som ska genomföras enligt det avtalet.

Detta förslag ska bygga på principerna om transparens, ekonomisk effektivitet, kostnadseffektivitet, samt rättvisa och solidaritet i fördelningen av insatserna mellan medlemsstaterna.

3. Förslaget ska i lämpliga fall ge verksamhetsutövare rätt att utöver reduktionsenheter enligt detta direktiv även utnyttja CER, ERU eller andra tillåtna reduktionsenheter från tredjeländer som har ratificerat det internationella avtalet om klimatförändringar.

4. Förslaget ska även, om det är lämpligt, innehålla eventuella ytterligare åtgärder som krävs för att nå de obligatoriska minskningarna enligt punkt 1 på ett transparent, välavvägt och rättvist sätt, och ska framför allt innehålla genomförandeåtgärder för att verksamhetsutövare i gemenskapssystemet ska kunna utnyttja andra typer av reduktionsenheter från projekt än dem som avses i artikel 11a.2–5 eller, alternativt, använda andra mekanismer som inrättats enligt det internationella avtalet om klimatförändringar.

▼M4

5. Förslaget ska innehålla lämpliga övergångsåtgärder och uppskjutande åtgärder i avvaktan på att det internationella avtalet om klimatförändringar träder i kraft.

Artikel 29

Rapport för att förbättra koldioxidmarknadens funktion

Om kommissionen på grundval av de regelbundna rapporter om koldioxidmarknaden som avses i artikel 10.5 har belägg för att koldioxidmarknaden inte fungerar väl ska den lägga fram en rapport för Europaparlamentet och för rådet. Rapporten får vid behov åtföljas av förslag som syftar till att öka transparensen på koldioxidmarknaden och som innehåller åtgärder för att förbättra dess funktion.

Artikel 29a

Åtgärder vid alltför stora prisfluktuationer

1. Om priset på utsläppsrätter under mer än sex månader i rad är mer än tre gånger så högt som genomsnittspriset på utsläppsrätter under de två föregående åren på europeiska marknaden för kol ska kommissionen omedelbart kalla till möte i den kommitté som inrättats genom artikel 9 i beslut nr 280/2004/EG.

2. Om prisutvecklingen enligt punkt 1 inte motsvaras av förändringar av fundamentala marknadsfaktorer får någon av följande åtgärder vidtas, med beaktande av hur kraftig prisutvecklingen är:

a) En åtgärd som ger medlemsstaterna möjlighet att tidigarelägga utauktioneringen av en del av den mängd som ska auktioneras ut.

b) En åtgärd som ger medlemsstaterna möjlighet att auktionera ut 25 % av de återstående utsläppsrätterna i reserven för nya deltagare.

Dessa åtgärder ska antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 23.4.

3. Åtgärderna ska fullt ut beakta de rapporter som kommissionen ska lägga fram för Europaparlamentet och för rådet i enlighet med artikel 29 och all annan relevant information från medlemsstaterna.

4. Tillämpningsvillkoren för dessa bestämmelser ska fastställas i den förordning som avses i artikel 10.4.

▼B

Artikel 30

Översyn och vidare utveckling

1. På grundval av de framsteg som gjorts i fråga om övervakningen av utsläpp av växthusgaser får kommissionen senast den 31 december 2004 till Europaparlamentet och rådet överlämna ett förslag om att ändra bilaga I, så att den innefattar andra verksamheter och utsläpp av de andra växthusgaser som anges i bilaga II.

2. På grundval av erfarenheterna av tillämpningen av detta direktiv och de framsteg som gjorts i fråga om övervakningen av utsläpp av växthusgaser, skall kommissionen med hänsyn till den internationella utvecklingen sammanställa en rapport om tillämpningen av detta direktiv och därvid beakta

a) hur och huruvida bilaga I bör ändras, så att den innefattar andra relevanta sektorer, bland annat kemisk industri, aluminiumindustrin och transportsektorn, andra verksamheter och utsläpp av de andra växthusgaser som anges i bilaga II, i syfte att ytterligare öka systemets ekonomiska effektivitet,

▼B

b) kopplingen mellan gemenskapens handel med utsläppsrätter och den internationella handeln med utsläppsrätter som kommer att inledas 2008,

c) ytterligare harmonisering av fördelningsmetoden (inbegripet auktionering efter 2012) och kriterierna för de nationella fördelningsplaner som avses i bilaga III,

▼M1

d) användningen av tillgodohavanden från projektverksamhet, inklusive behovet av att harmonisera den tillåtna användningen av ERU och CER i gemenskapssystemet,

▼B

e) sambandet mellan handeln med utsläppsrätter och annan politik och andra åtgärder som genomförs i samma syfte på medlemsstats- och gemenskapsnivå, inbegripet beskattning,

f) om det är lämpligt att införa ett gemensamt register för hela gemenskapen,

g) nivån för påföljderna för alltför stora utsläpp, med beaktande av bland annat inflationen,

h) hur marknaden för utsläppsrätter fungerar, särskilt eventuella störningar på marknaden,

i) hur gemenskapens system skall anpassas till en utvidgad europeisk union,

j) bildande av sammanslutningar,

k) den praktiska genomförbarheten när det gäller att utveckla riktmärken för hela gemenskapen vilka skall ligga till grund för fördelningen med beaktande av bästa tillgängliga teknik och kostnadsnyttoanalys,

▼M1

l) de projektbaserade mekanismernas inverkan på värdländerna, i synnerhet på deras utvecklingsmål, om JI- eller CDM-projekt för vattenkraftprojekt med en produktionskapacitet som överstiger 500 MW som har negativa miljömässiga eller sociala konsekvenser har godkänts, och framtida användning av CER eller ERU från sådana vattenkraftprojekt i gemenskapssystemet,

m) stöd till kapacitetsuppbyggnad i utvecklingsländer och länder med övergångsekonomi,

n) villkor och förfaranden för medlemsstaternas godkännande av nationell projektverksamhet och för utfärdande av utsläppsrätter med hänsyn till minskningar eller begränsningar av utsläpp till följd av sådan verksamhet från och med 2008,

o) tekniska bestämmelser med tanke på att tillgodohavanden inte är permanenta och begränsningen för berättigande ligger på 1 % för projektverksamhet som avser markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i enlighet med beslut 17/CP.7, samt bestämmelser med tanke på resultatet av bedömningen av potentiella risker i samband med användning av genetiskt modifierade organismer och potentiellt invaderande främmande arter inom projektverksamhet som avser beskogning och återbeskogning, för att verksamhetsutövare skall kunna använda CER och ERU som genereras från projektverksamhet som avser markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i gemenskapssystemet från och med 2008, i enlighet med beslut som antas enligt UNFCCC eller Kyotoprotokollet.

▼B

Kommissionen skall överlämna rapporten till Europaparlamentet och rådet senast den 30 juni 2006, vid behov åtföljd av förslag.

▼M1

3. Före varje period som anges i artikel 11.2 skall varje medlemsstat i sin nationella fördelningsplan offentliggöra hur den avser att använda ERU och CER samt upp till vilken procentandel av fördelningen till varje anläggning verksamhetsutövarna tillåts att använda ERU och CER i gemenskapssystemet för den perioden. Den totala användningen av ERU och CER skall vara förenlig med de tillämpliga förpliktelserna rörande supplementaritet i Kyotoprotokollet och UNFCCC samt de beslut som antas inom ramen för dessa.

I enlighet med artikel 3 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG av den 11 februari 2004 om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet ([1]) skall medlemsstaterna vartannat år rapportera till kommissionen i vilken utsträckning de nationella åtgärderna faktiskt utgör en betydande del av de ansträngningar som genomförs på nationell nivå och i vilken utsträckning användning av projektmekanismerna faktiskt är supplementär till de nationella åtgärderna, och förhållandet mellan dessa, i enlighet med tillämpliga bestämmelser i Kyotoprotokollet och de beslut som antas inom ramen för detta. Kommissionen skall rapportera om detta i enlighet med artikel 5 i det beslutet. Mot bakgrund av rapporten skall kommissionen vid behov lägga fram förslag om lagstiftning eller andra åtgärder för att komplettera bestämmelser som antas av medlemsstaterna, i syfte att säkerställa att användningen av mekanismerna är supplementär till de nationella åtgärderna inom gemenskapen.

▼M2

4. Senast den 1 december 2014 ska kommissionen, på grundval av övervakning och erfarenheter av tillämpningen av detta direktiv, göra en översyn av hur direktivet fungerar när det gäller sådan luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I och vid behov lägga fram förslag till Europaparlamentet och rådet i enlighet med artikel 251 i fördraget. Kommissionen ska särskilt beakta

a) konsekvenserna och effekterna av detta direktiv för hur gemenskapssystemet fungerar som helhet,

b) hur marknaden för utsläppsrätter för luftfarten fungerar, särskilt när det gäller eventuella störningar på marknaden,

c) gemenskapssystemets miljöeffektivitet och i vilken omfattning det totala antalet utsläppsrätter som ska tilldelas luftfartygsoperatörer enligt artikel 3c bör minskas i överensstämmelse med EU:s övergripande mål för minskning av utsläppen,

d) gemenskapssystemets påverkan på luftfartssektorn, även konkurrensfrågor, varvid särskild hänsyn ska tas till effekterna av klimatförändringspolitik som genomförts för luftfarten utanför EU,

e) om den särskilda reserven för luftfartygsoperatörer ska behållas, med beaktande av sannolikheten för att tillväxttakten för branschen som helhet kommer att konvergera,

f) gemenskapssystemets påverkan på det strukturella beroendet av luftfartstransporter för gemenskapens öregioner, regioner utan kust, randområden och yttersta randområden,

g) huruvida det bör införas en sluss för att underlätta handeln med utsläppsrätter mellan luftfartygsoperatörer och verksamhetsutövare vid anläggningar samtidigt som man säkerställer att inga transaktioner resulterar i en nettoöverlåtelse av utsläppsrätter från luftfartygsoperatörer till verksamhetsutövare vid anläggningar,

h) konsekvenserna av tröskelvärden för undantag enligt bilaga I när det gäller högsta tillåtna startmassa och antalet flygningar per år som utförs av en luftfartygsoperatör,

([1]) EUT L 49, 19.2.2004, s. 1.

▼M2

i) konsekvenserna av undantag från gemenskapssystemet för vissa flygningar som genomförs inom ramen för allmän trafikplikt i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 2408/92 av den 23 juli 1992 om EG-lufttrafikföretags tillträde till flyglinjer inom gemenskapen ([1]),

j) utvecklingen, inbegripet potentialen för framtida utveckling, av luftfartens effektivitet och särskilt framstegen när det gäller att uppnå målet som fastställts av Advisory Council for Aeronautics Research in Europe (rådgivande rådet för luftfartsforskningen i Europa), att utveckla och demonstrera teknik som kan minska bränsleförbrukningen med 50 % fram till 2020, och övervägande om ytterligare åtgärder behöver vidtas för att öka effektiviteten,

k) utvecklingen när det gäller den vetenskapliga förståelsen av klimatpåverkan från kondensstrimmor och cirrusmoln som bildats av luftfart, i syfte att föreslå effektiva motåtgärder.

Kommissionen ska därefter rapportera till Europaparlamentet och rådet.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

▼B

Artikel 31

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2003.De skall genast underrätta kommissionen om detta. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om dessa lagar och andra författningar.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna om detta.

Artikel 32

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 33

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

([1]) EGT L 240, 24.8.1992, s. 8.

▼M4

BILAGA I

VERKSAMHETSKATEGORIER SOM OMFATTAS AV DETTA DIREKTIV

1. Anläggningar eller delar av anläggningar som används för forskning, utveckling och provning av nya produkter och processer samt anläggningar som uteslutande använder biomassa omfattas inte av detta direktiv.

2. Nedan angivna tröskelvärden avser normalt sett produktionskapacitet eller produktion. Om flera verksamheter som omfattas av samma kategori bedrivs inom en och samma anläggning ska dessa verksamheters kapacitet räknas samman.

3. När den sammanlagda tillförda effekten i en anläggning beräknas inför ett beslut om huruvida anläggningen ska tas upp i gemenskapssystemet ska den tillförda effekten i alla anläggningens tekniska enheter som förbränner bränsle räknas samman. Sådana enheter kan bland annat vara alla typer av pannor, brännare, turbiner, värmeaggregat, processugnar, förbränningsugnar, rostugnar, brännugnar, värmningsugnar, torkar, motorer, bränsleceller, enheter för tvåstegsförbränning för avskiljning av koldioxid, facklor och enheter för termisk eller katalytisk efterbränning. Enheter med en tillförd effekt på mindre än 3 MW och enheter som uteslutande använder biomassa ska inte ingå i beräkningen. Med enheter som uteslutande använder biomassa avses även enheter som använder fossila bränslen endast vid start och avstängning.

4. Om en enhet används för en verksamhet vars tröskelvärde inte uttrycks i sammanlagd tillförd effekt ska tröskelvärdet för denna verksamhet ha företräde vid beslutet om upptagning i gemenskapssystemet.

5. Om en anläggning överskrider tröskelvärdet för kapaciteten vid någon verksamhet i denna bilaga ska alla enheter som förbränner bränsle, utom enheter för förbränning av farligt avfall och industriavfall, ingå i tillståndet för växthusgasutsläpp.

6. Från och med den 1 januari 2012 ska alla flygningar som ankommer till eller avgår från flygplatser belägna inom en medlemsstats territorium på vilket fördraget är tillämpligt hänföras till luftfartsverksamhet enligt detta direktiv.

Verksamhet	Växthusgaser
Förbränning av bränsle i anläggningar med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW (med undantag av anläggningar för förbränning av farligt avfall och kommunalt avfall)	Koldioxid
Raffinering av mineralolja	Koldioxid
Produktion av koks	Koldioxid
Rostning och sintring, inklusive pelletering, av metallhaltig malm (inklusive sulfid malm)	Koldioxid
Tackjärns- eller ståltillverkning (primär- eller sekundärsmältning) inklusive stränggjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme	Koldioxid
Produktion eller bearbetning av järnmetaller (inklusive ferrolegeringar) där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används. Häri ingår bland annat valsverk, värmningsugnar, värmebehandlingsugnar, smedjor, gjuterier samt ytbeläggnings- och betningsenheter.	Koldioxid
Produktion av primäraluminium	Koldioxid och perfluorkolväten

▼M4

Verksamhet	Växthusgaser
Produktion av sekundäraluminium där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används	Koldioxid
Produktion eller bearbetning av icke-järnmetaller, inklusive produktion av legeringar, raffinering, gjutning etc., där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt (inklusive bränslen som används som reduktionsmedel) på mer än 20 MW används	Koldioxid
Produktion av cementklinker i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dag, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dag	Koldioxid
Produktion av kalk eller bränning av dolomit eller magnesit i roterugn eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dag	Koldioxid
Tillverkning av glas, inklusive glasfibrer, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dag	Koldioxid
Tillverkning av keramiska produkter genom bränning, i synnerhet takpannor, tegel, eldfast tegel, kakel, stengods eller porslin, med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dag	Koldioxid
Tillverkning av isoleringsmaterial av mineralull som görs av glas, sten eller slagg, med en smältningskapacitet som överstiger 20 ton per dag	Koldioxid
Torkning eller bränning av gips eller framställning av gipsplattor och andra gipsprodukter, där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används	Koldioxid
Framställning av pappersmassa av trä eller andra fibermaterial	Koldioxid
Framställning av papper eller kartong, där produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dag	Koldioxid
Produktion av kimrök som inbegriper förkolning av organiska ämnen som oljor, tjäror, kracknings- och destillationsrester, där förbränningsenheter med en sammanlagd tillförd effekt på mer än 20 MW används	Koldioxid
Produktion av salpetersyra	Koldioxid och dikväveoxid
Produktion av adipinsyra	Koldioxid och dikväveoxid
Produktion av glyoxal och glyoxalsyra	Koldioxid och dikväveoxid
Produktion av ammoniak	Koldioxid
Produktion av organiska baskemikalier genom krackning, reformering, delvis eller full oxidation eller genom liknande processer, med en produktionskapacitet som överstiger 100 ton per dag	Koldioxid

▼M4

Verksamhet	Växthusgaser
Produktion av vätgas (H_2) och syntesgas genom reformering eller partiell oxidation till en produktionskapacitet som överstiger 25 ton per dag	Koldioxid
Produktion av natriumkarbonat (Na_2CO_3) och natrium bikarbonat ($NaHCO_3$)	Koldioxid
Avskiljning av växthusgaser från anläggningar som omfattas av detta direktiv, för transport och geologisk lagring i en lagringsanläggning som är godkänd enligt direktiv 2009/31/EG	Koldioxid
Transport av växthusgaser via pipelines för geologisk lagring i en lagringsanläggning som är godkänd enligt direktiv 2009/31/EG	Koldioxid
Geologisk lagring av växthusgaser i lagringsanläggningar som är godkända enligt direktiv 2009/31/EG	Koldioxid
Luftfart Flygningar som avgår från eller ankommer till en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium på vilket fördraget är tillämpligt I denna verksamhet ska inte ingå: a) Flygningar som uteslutande utförs vid officiella uppdrag för transport av regerande monark och hans/hennes närmaste familj, statsöverhuvud, regeringschefer eller regeringsministrar i en annan stat än en medlemsstat när detta styrks med en relevant uppgift i färdplanen. b) Flygningar för militära ändamål som genomförs med militära luftfartyg samt flygningar i tull- eller polistjänst. c) Flygningar i samband med eftersökning och räddning och flygningar för brandbekämpning, humanitära flygningar och ambulansflygningar med tillstånd av relevant behörig myndighet. d) Alla flygningar som uteslutande genomförs enligt visuellflygregler (VFR) enligt bilaga 2 till Chicagokonventionen. e) Flygningar som avslutas vid samma flygplats som ett luftfartyg startade ifrån utan mellanlandningar. f) Skolflygningar som uteslutande genomförs för att erhålla certifikat, eller klassificering när det gäller flygbesättning, och detta styrks genom vederbörlig anteckning i färdplanen, under förutsättning att flygningen inte används för passagerar- och/eller fraktbefordran eller för positionering eller överföringsflygningar. g) Flygningar som uteslutande genomförs i syfte att bedriva vetenskaplig forskning eller i syfte att kontrollera, testa eller certifiera luftfartyg eller utrustning, oberoende av om den är luftburen eller markbaserad.	Koldioxid

▼M4

Verksamhet	Växthusgaser
h) Flygningar med luftfartyg vars maximala certifierade startmassa understiger 5 700 kg.	
i) Flygningar som genomförs inom ramen för allmän trafikplikt i enlighet med förordning (EEG) nr 2408/92 på flyglinjer som omfattar de yttersta randområdena i enlighet med artikel 299.2 i fördraget, eller på flyglinjer där den erbjudna kapaciteten inte överstiger 30 000 platser per år.	
j) Flygningar som om det inte vore för denna punkt skulle omfattas av denna verksamhet, som genomförs av en operatör av kommersiella lufttransporter, som genomför antingen — mindre än 243 flygningar per period under tre fyramånadersperioder i följd, eller — flygningar med en sammanlagd årlig utsläppsmängd som är mindre än 10 000 ton per år. Undantag enligt denna punkt får inte göras för flygningar som uteslutande utförs vid officiella uppdrag för transport av regerande monark och hans/hennes närmaste familj, statsöverhuvud, regeringschefer eller regeringsministrar i en medlemsstat.	

▼B

BILAGA II

VÄXTHUSGASER SOM AVSES I ARTIKLARNA 3 OCH 30

Koldioxid (CO_2)

Metan (CH_4)

Dikväveoxid (N_2O)

Fluorkolväten (HFC)

Perfluorkolväten (PFC)

Svavelhexafluorid (SF_6)

▼M4

BILAGA IIa

Ökningar av den procentandel utsläppsrätter som, för solidaritet och tillväxt I gemenskapen, ska utauktioneras av medlemsstaterna enligt artikel 10.2 a, I syfte att minska utsläppen och underlätta anpassningen till klimatförändringarna

	Medlemsstatens andel
Belgien	10 %
Bulgarien	53 %
Tjeckien	31 %
Estland	42 %
Grekland	17 %
Spanien	13 %
Italien	2 %
Cypern	20 %
Lettland	56 %
Litauen	46 %
Luxemburg	10 %
Ungern	28 %
Malta	23 %
Polen	39 %
Portugal	16 %
Rumänien	53 %
Slovenien	20 %
Slovakien	41 %
Sverige	10 %

▼M4

BILAGA IIb

FÖRDELNING AV UTSLÄPPSRÄTTER SOM SKA UTAUKTIONERAS AV MEDLEMSSTATERNA ENLIGT ARTIKEL 10.2 c MED HÄNSYN TILL VISSA MEDLEMSSTATERS TIDIGA STRÄVAN ATT UPPNÅ EN 20-PROCENTIG MINSKNING AV SINA VÄXTHUSGASUTSLÄPP

Medlemsstat	Fördelning av de 2 % utöver Kyotobasnivån i procent
Bulgarien	15 %
Tjeckien	4 %
Estland	6 %
Ungern	5 %
Lettland	4 %
Litauen	7 %
Polen	27 %
Rumänien	29 %
Slovakien	3 %

▼B

BILAGA IV

DE PRINCIPER FÖR ÖVERVAKNING OCH RAPPORTERING SOM AVSES I ARTIKEL 14.1

▼M2

DEL A – Övervakning och rapportering av utsläpp från stationära anläggningar

▼B

Övervakning av koldioxidutsläpp

Utsläppen skall övervakas antingen genom beräkning eller med hjälp av mätningar.

Beräkning

För beräkning av utsläpp skall följande formel användas:

Verksamhetsuppgifter × emissionsfaktor × oxidationsfaktor

Verksamhetsuppgifter (bränsleförbrukning, produktionstakt osv.) skall övervakas utgående från leveransdata eller mätningar.

Allmänt vedertagna emissionsfaktorer skall tillämpas. Verksamhetsspecifika emissionsfaktorer kan godtas för alla bränslen. Standardvärden kan godtas för alla bränslen utom för icke-kommersiella sådana (avfallsbränslen som däck och processgaser från industrianläggningar). Flötsspecifika standardvärden för kol samt EU-specifika respektive tillverkarlandspecifika standardvärden för naturgas kräver ytterligare utveckling. Standardvärden från FN:s internationella klimatpanel (IPCC) kan godtas för raffinaderiprodukter. Emissionsfaktorn för biomassa skall vara noll.

Om emissionsfaktorn inte beaktar huruvida delar av kolet är oxiderat eller inte, skall dessutom en oxidationsfaktor tillämpas. Om verksamhetsspecifika emissionsfaktorer har beräknats, som redan tar hänsyn till oxidation, behöver oxidationsfaktorn inte tillämpas.

Standardvärden för oxidationsfaktorn som utvecklats i enlighet med direktiv 96/61/EG skall tillämpas, om inte verksamhetsutövaren kan visa att verksamhetsspecifika faktorer är mer exakta.

En separat beräkning skall genomföras för varje verksamhet, anläggning och bränsle.

Mätning

Mätning av utsläpp skall göras med hjälp av standardmetoder eller allmänt vedertagna metoder och styrkas genom kompletterande beräkningar av utsläppen.

Övervakning av utsläpp av andra växthusgaser

▼M3

Standardiserade eller allmänt vedertagna metoder ska tillämpas. De ska utarbetas av kommissionen i samråd med samtliga berörda parter. Dessa åtgärder, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv genom att komplettera det, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 23.3.

▼B

Rapportering av utsläpp

Varje verksamhetsutövare skall tillhandahålla följande uppgifter i sin rapport från en anläggning:

A) Uppgifter rörande anläggningen, bland annat följande:

— Anläggningens namn.

— Dess adress, med postnummer och land.

— Typ av och antal verksamheter som omfattas av bilaga I och som bedrivs inom anläggningen.

▼B

— Adress, telefonnummer, fax och e-postadress till en kontaktperson.

— Namn på anläggningens ägare samt eventuellt moderföretag.

B) För varje verksamhet som omfattas av bilaga I och som bedrivs inom den anläggning för vilken utsläppen beräknas:

— Verksamhetsuppgifter.

— Emissionsfaktorer.

— Oxidationsfaktorer.

— Sammanlagda utsläpp.

— Osäkerhet.

C) För varje verksamhet som omfattas av bilaga I och som bedrivs inom den anläggning för vilken utsläppen mäts:

— Sammanlagda utsläpp.

— Uppgifter om mätmetodernas tillförlitlighet.

— Osäkerhet.

D) För utsläpp från förbränning skall rapporten dessutom innehålla oxidationsfaktorn, såvida inte oxidationen redan tagits med i beräkningen vid utvecklingen av verksamhetsspecifika emissionsfaktorer.

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att samordna rapporteringskraven med befintliga rapporteringskrav, i syfte att i möjligaste mån minska företagens rapporteringsbörda.

▼M2

DEL B – Övervakning och rapportering av utsläpp från luftfartsverksamhet

Övervakning av koldioxidutsläpp

Övervakning av utsläppen ska ske genom beräkning. Följande formel ska användas:

Bränsleförbrukning × emissionsfaktor

Bränsleförbrukningen ska inkludera den bränslemängd som förbrukats av hjälpkraftaggregat. När det är möjligt ska den faktiska bränsleförbrukningen för varje flygning användas och den ska beräknas enligt följande formel:

Bränslemängd i luftfartygets tankar efter slutförd tankning för flygningen – bränslemängd i tankarna efter slutförd tankning för efterföljande flygning + tankad bränslemängd för denna efterföljande flygning.

Om uppgifter om faktisk bränsleförbrukning inte är tillgängliga, ska en metod med standardiserade övervakningsnivåer användas för att uppskatta bränsleförbrukningen baserat på bästa tillgängliga uppgifter.

Standardemissionsfaktorer från IPPC, tagna ur IPPC:s riktlinjer från 2006 för kartläggning av utsläpp (IPPC Inventory Guidelines) eller från senare uppdateringar av dessa riktlinjer, ska användas, såvida det inte finns exaktare verksamhetsspecifika emissionsfaktorer som tagits fram av oberoende ackrediterade laboratorier med användning av allmänt vedertagna analytiska metoder. Emissionsfaktorn för biomassa ska vara noll.

Separata beräkningar ska göras för varje flygning och varje bränsletyp.

Rapportering av utsläpp

Varje luftfartygsoperatör ska tillhandahålla följande uppgifter i sin rapport enligt artikel 14.3:

A. Uppgifter för att identifiera luftfartygsoperatören, inklusive:

— Luftfartygsoperatörens namn.

— Dennes administrerande medlemsstat.

— Dennes adress, med postnummer och land eller, om det inte är detsamma, kontaktadress i den administrerande medlemsstaten.

▼M2

— Registreringsbeteckningar för och typer av luftfartyg som luftfartygsoperatören använt under rapportperioden för att bedriva luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I.

— Nummer och utfärdande myndighet för det drifttillstånd (AOC, air operator certificate) och den operativa licens med vilka luftfartygsoperatören bedrivit luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I.

— Adress, telefonnummer, fax och e-postadress till en kontaktperson.

— Namn på luftfartygens ägare.

B. För varje bränsletyp för vilka utsläppen beräknas:

— Bränsleförbrukning.

— Emissionsfaktor.

— Sammanlagda utsläpp från alla flygningar som luftfartygsoperatören utfört under rapportperioden och som omfattas av bilaga I.

— Sammanlagd utsläppsmängd från:

— alla flygningar som utgör luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I och som luftfartygsoperatören genomfört under rapportperioden med avgång från en flygplats belägen inom en medlemsstats territorium och ankomst till en flygplats belägen inom samma medlemsstats territorium,

— alla andra flygningar som utgör luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I och som luftfartygsoperatören genomfört under rapportperioden,

— Sammanlagd utsläppsmängd från alla flygningar som utgör luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I och som luftfartygsoperatören genomfört under rapportperioden som:

— avgick från varje medlemsstat, och

— ankom till varje medlemsstat från tredjeland.

— Osäkerhetsfaktor.

Övervakning av uppgifter om tonkilometer för tillämpning av artiklarna 3e och 3f

För ansökan om tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 3e.1 eller 3f.2 ska omfattningen på luftfartsverksamheten anges i tonkilometer enligt följande formel:

antal tonkilometer = sträcka × nyttolast

där

”sträcka” är storcirkelavståndet mellan avgångsflygplats och ankomstflygplats plus en fast tilläggsfaktor på 95 km, och

”nyttolast” är den sammanlagda massan för befordrat gods, post och passagerare.

För beräkning av nyttolast

— ska antalet passagerare vara lika med antalet personer ombord minus antalet medlemmar i besättningen,

— får luftfartygsoperatören välja att tillämpa antingen den faktiska massan eller ett standardvärde för massan passagerare och incheckat bagage i operatörens massa- och balansdokumentationen för de berörda flygningarna, eller ett standardvärde för massan för varje passagerare och hans incheckade bagage på 100 kg.

Rapportering av uppgifter om tonkilometer för tillämpning av artiklarna 3e och 3f

Varje luftfartsoperatör ska inkludera följande uppgifter i sin ansökan enligt artikel 3e.1 eller artikel 3f.2.

A. Uppgifter för att identifiera luftfartygsoperatören, inklusive:

— Luftfartygsoperatörens namn.

— Dennes administrerande medlemsstat.

▼M2

— Dennes adress, med postnummer och land eller, om det inte är detsamma, kontaktadress i den administrerande medlemsstaten.

— Registreringsbeteckningar för och typer av luftfartyg som luftfartygsoperatören använt under det år som omfattas av ansökan för att bedriva luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I.

— Nummer och utfärdande myndighet för det drifttillstånd (AOC, air operator certificate) och den operativa licens med vilka luftfartygsoperatören bedrivit luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I.

— Adress, telefonnummer, fax och e-postadress till en kontaktperson.

— Namn på luftfartygets ägare.

B. Uppgifter om tonkilometer:

— Antal flygningar mellan flygplatspar.

— Antal passagerarkilometer mellan flygplatspar.

— Antal tonkilometer mellan flygplatspar.

— Vald metod för beräkning av massan passagerare och incheckat bagage.

— Sammanlagt antal tonkilometer för alla av luftfartsoperatören utförda flygningar som omfattas av bilaga I som utförts under det år som rapporten omfattar.

▼B

BILAGA V

DE KRITERIER FÖR KONTROLL SOM AVSES I ARTIKEL 15

▼M2

DEL A – Kontroll av utsläpp från stationära anläggningar

▼B

Allmänna principer

1. Utsläppen från varje verksamhet som anges i förteckningen i bilaga I skall kontrolleras.

2. Kontrollförfarandet skall omfatta granskning av den rapport som sammanställts i enlighet med artikel 14.3 och av övervakningen under det föregående året. Det skall också omfatta en kontroll av huruvida övervakningssystemen och de rapporterade uppgifterna och den information som ges om utsläppen är tillförlitliga, trovärdiga och korrekta, i synnerhet följande:

   a) De rapporterade uppgifterna om verksamheterna samt de mätningar och beräkningar som ligger till grund för dessa uppgifter.

   b) Val och användning av emissionsfaktorer.

   c) De beräkningar som ligger till grund för fastställandet av de sammanlagda utsläppen.

   d) Om mätning tillämpas: de valda mätmetodernas lämplighet och användning.

3. Rapporterade utsläpp får endast valideras, om det är möjligt att med hjälp av tillförlitliga och trovärdiga uppgifter fastställa utsläppen med en hög grad av säkerhet. En hög grad av säkerhet innebär att verksamhetsutövaren skall kunna visa följande:

   a) Att de rapporterade uppgifterna inte är motstridiga.

   b) Att uppgifterna har samlats in i enlighet med tillämpliga vetenskapliga normer.

   c) Att den berörda redovisningen för anläggningen är komplett och samstämmig.

4. Kontrollören skall ha tillgång till alla anläggningar och all information som kan beröra de aspekter som skall kontrolleras.

5. Kontrollören skall beakta huruvida anläggningen är registrerad i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS).

Metodik

Strategisk analys

6. Kontrollerna skall utgå från en strategisk analys av all verksamhet som bedrivs inom anläggningen. Detta förutsätter att kontrollören har god överblick över alla verksamheter och deras betydelse för utsläppen.

Processanalys

7. I förekommande fall skall kontrollerna av de inlämnade uppgifterna genomföras på plats inom anläggningen. Kontrollören skall tillämpa punktkontroller för att fastställa huruvida de rapporterade uppgifterna är tillförlitliga.

Riskanalys

8. Kontrollören skall kontrollera uppgifternas tillförlitlighet för alla de enskilda källor till växthusgasutsläpp inom en anläggning som bidrar till denna anläggnings sammanlagda utsläpp.

9. På grundval av denna analys skall kontrollören uttryckligen fastställa vilka källor som uppvisar en hög felrisk samt vilka andra aspekter av övervaknings- och rapporteringsförfarandet som kan medföra fel i fastställandet av de sammanlagda utsläppen. Detta omfattar i synnerhet valet av emissionsfaktorer och de beräkningar som krävs för att fastställa nivån på utsläppen från enskilda utsläppskällor. Särskild uppmärksamhet skall ägnas de källor

▼B

som uppvisar en hög felrisk och ovannämnda aspekter av övervakningsförfarandet.

10. Kontrollören skall beakta eventuella effektiva riskkontrollmetoder som tillämpas av verksamhetsutövaren för att minimera graden av osäkerhet.

Rapportering

11. Kontrollören skall sammanställa en rapport om valideringsprocessen, i vilken det skall anges huruvida rapporteringen enligt artikel 14.3 är tillfredsställande. I rapporten skall alla frågor som har med det utförda arbetet att göra tas upp. Rapporteringen enligt artikel 14.3 kan anges vara tillfredsställande, om kontrollören finner att uppgifterna om de sammanlagda utsläppen inte är materiellt felaktiga.

Minimikrav avseende kontrollörens kompetens

12. Kontrollören, som skall vara oberoende av verksamhetsutövaren, skall utföra sina uppgifter på ett korrekt, objektivt och professionellt vis och ha kunskap om följande:

a) Bestämmelserna i detta direktiv samt relevanta normer och riktlinjer som antagits av kommissionen enligt artikel 14.1.

b) Lagstiftning och förvaltningsbestämmelser som berör den verksamhet som skall kontrolleras.

c) Metoderna för sammanställning av alla uppgifter för varje enskild utsläppskälla i anläggningen, och i synnerhet avseende insamling, mätning, beräkning och rapportering av uppgifter.

▼M2

DEL B – Kontroll av utsläpp från luftfartsverksamhet

13. De allmänna principer och metoder som fastställts i denna bilaga ska tillämpas vid kontroll av rapporterade utsläpp från flygningar som utgör luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I.

För detta ändamål ska

a) hänvisningen till verksamhetsutövaren i punkt 3 avse luftfartygsoperatören och hänvisningen till anläggningen i punkt 3 c avse luftfartyget som används för att bedriva den luftfartverksamhet som omfattas av rapporten,

b) hänvisningen till anläggningen i punkt 5 avse luftfartygsoperatören,

c) hänvisningen till verksamhet som bedrivs inom anläggningen i punkt 6 avse luftfartsverksamhet som omfattas av rapporten och som utförs av luftfartygsoperatören,

d) hänvisningen till plats inom anläggningen i punkt 7 avse de platser som luftfartygsoperatören använder för att bedriva den luftfartsverksamhet som omfattas av rapporten,

e) hänvisningen till källor till växthusgasutsläpp inom en anläggning i punkterna 8 och 9 avse det luftfartyg som luftfartygsoperatören ansvarar för, och

f) hänvisningen till verksamhetsutövaren i punkterna 10 och 12 avse en luftfartygsoperatör.

Ytterligare bestämmelser för kontroll av rapporter om utsläpp från luftfartsverksamhet

14. Kontrollören ska i synnerhet förvissa sig om att

a) alla flygningar som utgör luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I har beaktats. Som underlag för detta ska kontrollören använda tidtabellsuppgifter och andra uppgifter om luftfartygsoperatörens trafik, däribland uppgifter från Eurocontrol som begärts av luftfartygsoperatören,

b) det finns en övergripande överensstämmelse mellan uppgifter om sammanlagd bränsleförbrukning och uppgifter om inköpt eller på annat sätt införskaffat bränsle till det luftfartyg som använts för att utföra luftfartsverksamheten.

▼M2

Ytterligare bestämmelser för kontroll av uppgifter om tonkilometer som lämnats in för tillämpning av artiklarna 3e och 3f

15. De allmänna principer och metoder som i denna bilaga är fastställda för kontroll av utsläppsrapporter inlämnade enligt artikel 14.3, ska i förekommande fall på motsvarande sätt tillämpas vid kontroll av uppgifter om tonkilometer som avser luftfartsverksamhet.

16. Kontrollören ska i synnerhet förvissa sig om att luftfartygsoperatörerna i sina ansökningar enligt artikel 3e.1 och artikel 3f.2 endast tagit med faktiskt utförda flygningar som de varit ansvariga för och som utgör luftfartsverksamhet som omfattas av bilaga I. Som underlag för detta ska kontrollören använda uppgifter om luftfartygsoperatörernas trafik, däribland uppgifter från Eurocontrol som begärts av luftfartygsoperatörerna. Kontrollören ska dessutom förvissa sig om att de uppgifter om nyttolast som luftfartygsoperatörerna rapporterat överensstämmer med de uppgifter om nyttolast som luftfartygsoperatörerna bevarat av säkerhetsskäl.